

SZKB/24/2010.
SZKB/24/2010-2014.

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Számvevőszéki és költségvetési bizottságának**

2010. október 5-én, kedden 15 óra 06 perckor

az Országház főemelet 64. számú tanácstermében

megtartott üléséről

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirend:	4
Az ülés megnyitása	7
A napirend elfogadása	7
A Gazdasági Versenyhivatal 2009. évi tevékenységéről és a versenytörvény alkalmazása során szerzett, a verseny tisztaságának és szabadságának érvényesülésével kapcsolatos tapasztalatokról szóló beszámoló, valamint a beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat általános vitára való alkalmasságának tárgyalása	7
Nagy Zoltán szóbeli kiegészítése	8
Kérdések, észrevételek, megjegyzések.....	11
<i>Döntés a beszámoló általános vitára való alkalmasságáról, valamint az országgyűlési határozati javaslat benyújtásáról</i>	13
Az Országos Rádió és Televízió Testület 2009. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat benyújtásának kezdeményezése	13
Szóbeli kiegészítések.....	14
Észrevételek, vélemények	15
<i>Döntés a törvényjavaslat benyújtásáról</i>	17
A közbeszerzésekről szóló törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott módosító javaslatok megtárgyalása.....	17
<i>A napirendi pont lezárása</i>	21
A Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott kapcsolódó módosító javaslatok megtárgyalása.....	21
<i>A napirendi pont lezárása</i>	21
Az államháztartásról szóló törvény módosításáról szóló, bizottsági önálló indítványként benyújtott törvényjavaslat tárgyalása.....	21
Észrevételek, vélemények	22
<i>Döntés a törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságáról</i>	24
Az államháztartásról szóló törvény módosításáról szóló, önálló képviselői indítványként benyújtott törvényjavaslat tárgysorozatba-vételének és általános vitára való alkalmasságának tárgyalása.....	24
Dr. Nyikos László szóbeli kiegészítése	25
A kormány álláspontjának ismertetése	25
<i>Döntés a törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről</i>	26

Az Állami Számvevőszék 2009. évi tevékenységéről szóló jelentés elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslatához benyújtott módosító javaslatok tárgyalása	26
A Állami Számvevőszék álláspontjának ismertetése.....	26
Észrevételek	27
<i>A napirendi pont lezárása</i>	<i>29</i>
Az Állami Számvevőszékről szóló törvény módosításáról szóló, önálló képviselői indítványként benyújtott törvényjavaslat tárgysorozatba-vételének és általános vitára való alkalmasságának tárgyalása.....	29
Vágó Gábor szóbeli kiegészítése.....	29
<i>Döntés a törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről.....</i>	<i>30</i>
Az általános forgalmi adóról szóló törvény módosításáról szóló, önálló képviselői indítványként benyújtott törvényjavaslat tárgysorozatba-vételének és általános vitára való alkalmasságának tárgyalása.....	30
Hegedűs Lorántné szóbeli kiegészítése.....	30
A kormány álláspontjának ismertetése	31
<i>Döntés a törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről.....</i>	<i>32</i>
Egyebek	32
Az ülés bezárása	33

Napirend:

1. A Gazdasági Versenyhivatal 2009. évi tevékenységéről és a versenytörvény alkalmazása során szerzett, a verseny tisztaságának és szabadságának érvényesülésével kapcsolatos tapasztalatokról szóló beszámoló (J/418. szám), valamint a beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/1253. szám – a gazdasági és informatikai bizottság önálló indítványa - általános vita)
2. Az Országos Rádió és Televízió Testület 2009. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (bizottsági önálló indítvány benyújtásának kezdeményezése)
3. A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/1172. szám – dr. Vejkey Imre, dr. Rubovszky György (KDNP), dr. Vas Imre, dr. Braun Márton, dr. Papcsák Ferenc (Fidesz) képviselők önálló indítványa - módosító javaslatok megvitatása első helyen kijelölt bizottságként)
4. A Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/1062. szám - kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása első helyen kijelölt bizottságként)
5. Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/1283. szám – a gazdasági és informatikai bizottság önálló indítványa – általános vita)
6. Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/978. szám – dr. Nyikos László (Jobbik) képviselő önálló indítványa)
7. Az Állami Számvevőszék 2009. évi tevékenységéről szóló jelentés elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat (H/1263. szám – a számvevőszéki és költségvetési bizottság önálló indítványa – előterjesztői vélemény kialakítása a módosító javaslatokról)
8. Az Állami Számvevőszékről szóló 1989. évi XXXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/439. szám – dr. Schiffer András és Vágó Gábor (LMP) képviselők önálló indítványa – döntés tárgysorozatba-vételről, általános vita)
9. Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/815. szám – Hegedűs Lorántné (Jobbik) képviselő önálló indítványa)

Az ülés résztvevői:

A bizottság részéről megjelent:

Elnököl: **dr. Nyikos László** (Jobbik), a bizottság elnöke

Dr. Hargitai János (KDNP), a bizottság alelnöke

Arnóth Sándor (Fidesz)

Babák Mihály (Fidesz)

Balázs József (Fidesz)

Dr. Bóka István (Fidesz)

Dr. Dancsó József (Fidesz)

Herman István Ervin (Fidesz)

Dr. Kerényi János (Fidesz)

Magyar Anna (Fidesz)

Márton Attila (Fidesz)

Dr. Nagy István (Fidesz)

Seszták Oszkár (KDNP)

Dr. Szekeres Imre (MSZP)

Tukacs István (MSZP)

Dr. Veres János (MSZP)

Vágó Gábor (LMP)

Helyettesítési megbízást adott:

Arnóth Sándor (Fidesz) Babák Mihálynak (Fidesz),
Balázs József (Fidesz) Herman István Ervinnek (Fidesz),
Balla György (Fidesz) dr. Dancsó Józsefnek (Fidesz),
Dr. Bóka István (Fidesz) Arnóth Sándornak (Fidesz),
Ékes József (Fidesz) Márton Attilának (Fidesz),
Dr. Kerényi János (Fidesz) dr. Bóka Istvánnak (Fidesz),
Dr. Nagy István (Fidesz) dr. Kerényi Jánosnak (Fidesz),
Dr. Pószán László (Fidesz) Balázs Józsefnek (Fidesz),
Dr. Puskás Imre (Fidesz) Magyar Annának (Fidesz),
Szijjártó Péter (Fidesz) dr. Hargitai Jánosnak (KDNP),
Szólláth Tibor Zoltán (Fidesz) Seszták Oszkárnak (KDNP),
Boldvai László (MSZP) dr. Szekeres Imrének (MSZP).

Meghívottak részéről:

Hozzászólók:

Nagy Zoltán, a Gazdasági Versenyhivatal elnöke
Tirts Tamás, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság tagja
Dr. Dömény Péter, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság tagja
Horváth Sándor, az Állami Számvevőszék főigazgatója
Dr. Sugár Dezső, a Műsorszolgáltatási Alap könyvvizsgálója
Dr. Fónagy János, a Nemzet Fejlesztési Minisztérium államtitkára
Engyel Gyula, a Nemzetgazdasági Minisztérium főosztályvezető-helyettese
Lilliné Fecz Ildikó, a Nemzetgazdasági Minisztérium munkatársa
Csákiné Fodor Anna, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium tanácsadója

(Az ülés kezdetének időpontja: 15 óra 06 perc)

Az ülés megnyitása

DR. NYIKOS LÁSZLÓ (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat, kérem, hogy foglaljanak helyet. Tegnap bizottsági ülésünkön szerencsém volt gratulálni azoknak a bizottsági képviselőtársaimnak, akik a vasárnapi helyhatósági választások során polgármesteri tisztséget érdemelték ki a választók jóvoltából, nekik most már csak együttesen még egyszer minden jót kívánok. Viszont szeretném azokat a képviselőtársainkat is megemlíteni, akik nem polgármesteri, hanem megyei közgyűlési képviselővé lettek: Hargitai János alelnök úr, gratulálok. Jó munkát kívánok mind a közgyűlésben, mind a bizottságban. Magyar Anna képviselő asszonynak is gratulálok, és jó munkát kívánok. Dr. Puskás Imre képviselő úr, Seszták Oszkár képviselő úr és Veres János képviselő úr, nekik szintén gratulálok, és jó munkát kívánok.

Ez azt jelenti, hogy 13 bizottsági tag, és lehet, hogy ez még nem is a vége, hiszen még a városi, községi testületekben is találunk képviselőket körünkben, felelősségteljes pozícióba került. Ez, mint eddig is, gondokat okoz a bizottsági ülések időpontjának megválasztásakor. Arra törekszem, hogy a házelnök, illetve a házbizottság ajánlásához, miszerint a bizottsági napok szerda-csütörtökön vannak, szeretném igazítani a jövőben a bizottsági munkát, arra való tekintettel, hogy azt a rohanást, amit magunknak diktálunk, illetve amit a helyzet nekünk diktál, valamelyest mérsékeljem. Lesznek persze olyan helyzetek, amikor soron kívül is ülésezniünk kell, de talán főszabályként azt megpróbálom alkalmazni, hogy lehetőség szerint szerdára tegyük a bizottság normál üléseit.

Tisztelt Bizottság! Ezt napirend előtt mondtam, hiszen elfogadott napirendünk még nincs. Ez egy bejelentés volt, erről nem kell szavazni.

A napirend elfogadása

Most a napirendről szavazunk, ha megkapom a jelenléti ívet, és meg tudom állapítani, hogy határozatképesek vagyunk-e. Köszönöm szépen. Bejelentem, hogy Szijjártó Péter alelnök urat Hargitai János úr képviseli, Balla György képviselő urat Dancsó József képviseli, Puskás Imre urat Magyar Anna, Szólláth Tibor urat pedig Seszták Oszkár képviseli. Végül is a Házszabály szerint határozatképesek vagyunk akkor is, ha fizikailag nem vagyunk annyian, mint amennyien lehetnénk.

Ezek után tisztelettel bejelentem, hogy az általam kiküldött napirendi javaslatához érkezett egy írásos kiegészítés Dancsó József képviselő úr részéről. Azt hiszem, ezt a korrekciót mindenki megkapta. Most ezt a módosított napirendi ajánlást terjesztem elő a bizottságnak, hogy szíveskedjék ezt elfogadni. Aki egyetért ezzel, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) Tizennégy igen. Ki az, aki nem ért egyet módosítással? Négy. Tartózkodott? Egy. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes, és elfogadta napirendjét.

A Gazdasági Versenyhivatal 2009. évi tevékenységéről és a versenytörvény alkalmazása során szerzett, a verseny tisztaságának és szabadságának érvényesülésével kapcsolatos tapasztalatokról szóló beszámoló, valamint a beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat általános vitára való alkalmasságának tárgyalása

Tisztelettel köszöntöm körünkben dr. Nagy Zoltán urat, a Gazdasági Versenyhivatal elnökét, aki 1. napirendi pontunk előadója. Meg is adom a szót elnök úrnak, hogy a beszámolóját szíveskedjék kiegészíteni. Parancsoljon, elnök úr.

Nagy Zoltán szóbeli kiegészítése

NAGY ZOLTÁN, a Gazdasági Versenyhivatal elnöke: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Néhány szót szeretnék mondani a beszámolóhoz, amelyet a képviselő urak kézhez kaptak. Mellé tettünk egy zöld színű kiadványt, ami az agrártermelőkről és feldolgozókról szól, és ezzel rögtön bele is vágnék az éves beszámolómba. Tavaly az egyik konfliktushelyzet amiatt alakult ki, hogy az agrártárca előkészített egy megállapodást élelmiszer-ipari kódex címen, bár maga nem vett részt a megállapodás aláírásában. Emiatt később eljárást indítottunk, mert azt gondoltuk, hogy a termelők, a kereskedők és a feldolgozók nem állapodhatnak meg versenyjogi szempontból, amikor úgy osztják föl egymás között a piacot, hogy például a termelők azt vállalják, hogy csak akkor adnak el külföldre terméket, ha otthon, a hazai piacon olcsóbb áron nem tudják eladni. Ez nem nagyon tűnt racionálisnak, de aláírták az érintett szervezetek képviselői. A feldolgozók azt vállalták, hogy külföldről csak akkor vásárolnak olcsóbban terméket, ha itthon már nincs kínálat a drágább termékből. A harmadik része az volt a megállapodásnak, hogy a hazai polcokat 80 százalékban, egyébként nem definiált módon, hazai termékkel töltik föl a kereskedők.

Ez olyan eleme volt a szerződésnek, ami egyértelműen azt mutatta számunkra, hogy ilyen megállapodást akár magyar, akár uniós versenyjogi alapon sajnos nem lehet kötni. Lehetett volna olyan megállapodást kötni, amikor a tárca minden egyes kereskedőcéggel egyenként állapodik meg. Erre a kereskedőcégek azt mondják, hogy Magyarországon termelnek, Magyarországon forgalmazznak, magyar munkaerőt alkalmaznak, és az üzletpolitikájukba az fér bele, beleértve a környezetvédelmi szempontokat is, hogy amit csak lehet, Magyarországról szereznek be, magyar termelőktől. Eben az esetben vállalták volna a kereskedők, hogy 75-90 százalékig, amíg csak lehetséges, magyar terméket forgalmazznak. Ez nem esett volna versenyjogi korlátozás alá. Lehet, hogy egy kicsit több munkával járt volna, de ha ezt az állam képviselői egyenként kötik meg a kereskedőkkel, ez akár működhetett volna is. A kereskedőknek is az az érdeke, hogy racionálisan működjenek, ha olcsóbban, kisebb ráfordítással be lehet szerezni ugyanazt a terméket, akkor persze, hogy itthonról szerzik be. Az a fajta megoldás, amit sikerült tető alá hozni, sajnos nem volt jó, később ki is lépett belőle mindenki. Sőt, az is kiderült, hogy az aláíróknak nem volt fölhatalmazásuk a tagok részéről, hogy egy ilyen megállapodást kössenek. Ezért nem is tartották be sem a termelők, sem a feldolgozók, mert ha valaki drágábban tudja eladni a termékét, akkor drágábban adja el, ha pedig a feldolgozó valahol olcsóbban tudja megvenni, megveszi olcsóbban.

Azért, hogy bemutassuk részletesebben is, hogy lehet a hazai agrártermelőket, feldolgozókat támogatni nagyon sokféle módon, ezt a kiadványt tettük az éves beszámolónk mellé. Ez arra hívja föl a figyelmet, hogy lehet szövetkezni, lehet közösen beszerezni, közösen eladni, közösen marketingelni, nagyon sok mindent lehet közösen, amit egyáltalán nem tilt a versenyjog. De van néhány olyan érzékeny tétel árakban, termékekben, piacokban, amelyekben nem szabad megállapodni sem a magyar, sem az uniós jog alapján.

Akkor most engedjék meg, hogy néhány szóval rátérjek a beszámolónkra. Három nagy pillére van a munkánknak. Az első nagy pillér azokat a versenyfelügyeleti eljárásokat jelenti, amelyekről akár hetente több alkalommal is a hírekből értesülnek, hogy a Versenyhivatal eljárást indított valaki ellen, sok esetben bírságot is kiszabott. Ez az első nagy pillér, amelyben a Versenyhivatal dolgozik.

A másik nagy pillér a versenypártolás. Ennek két része van. Az egyik része, amikor a készülő jogszabálytervezetről kell véleményt mondanunk. Ez a passzív rész. De van egy aktív része a versenypártolásunknak, amikor mi magunk teszünk javaslatokat arra, hogy hogyan kellene valamelyik piacon újraszabályozni. Hogy csak két példát mondjak, tavaly a bankszektorban javaslatot tettünk arra, hogy a banki adósszerződés-módosítások feltételrendszerén módosítani kellene. Részletes törvénymódosítást javasoltunk a

parlamentnek, ennek egy részét márciusban meg is szavazta. Ez arról szólt, hogy azt tapasztaltuk az eljárásainkban, hogy igaz, hogy a bankok között van, de csak addig a pillanatig, amíg nem köt valaki a bankkal hitelszerződést. Attól kezdve viszont, hogy megkötötte a hitelszerződést, kiszolgáltatott helyzetbe kerül a hitelfelvevő, nem tud kilépni a csapdából. Többek között azért kilépni, mert volt az általános szerződési feltételekben minden egyes banknál egy olyan kitétel, hogy a bank minden egyéb tényezőtől függetlenül bármikor módosíthatja a hitelkondícióit, kamatát, költségét, éves díjat. Amíg ez van, ha egy hitelt fölvelt ember kilép saját bankjából, és átmegy egy másik bankhoz, mert ott jobbak a kondíciók, lehetséges, hogy azok a kondíciók 15 nap múlva ugyanolyan rosszá válnak, mint az első bankjában. Ezt mi törvénymódosítással próbáltuk orvosolni, ez a törvénymódosítás tavaly márciusban egészen jól átment, aztán decemberben sajnos jó pár pontja kiesett ennek a törvénymódosításnak. Márciusban boldog voltam, hogy megérte a munkánk, azután decemberben, gondolom, addigra összeszedte magát a banki lobby, és át tudta egy picit íratni a törvényt, amiből később a banki kódex lett. Azt meg most látjuk, hogy az mennyit ér.

Én egyszerűbben gondolkodom ez ügyben. Jobb lett volna, ha van egy törvény, ami precízen megfogalmazza, hogy mit lehet, milyen feltételek esetén hogyan lehet módosítani a banki szerződést. Ez a mi aktív versenypártolásunk. Még egy példát hadd mondjak erre. A gépjárművek esetén az eredetiségvizsgálatot régebben vizsgáljuk. Tavaly gyakorlatilag arra jutottunk, hogy ha ez csak így működhet, akkor inkább ne működjék. Több, mint 10 milliárd forint fordul meg évente a gépjárművásárlók és az érintett cégek között, de nem látjuk a társadalmi hasznát, hogy így, ebben a formában, ahogy ma is létezik, szükség lenne. Tíz évvel ezelőtt jó volt, mert akkor még nyitott volt az ukrán határ, a Balkán, könnyen át lehetett hozni, de azóta teljesen más a helyzet. Körülbelül 10 milliárd forintba kerül ez a magyar állampolgárok összességének évente, hogy olyan vizsgálatot végeznek, amiből sok haszon nincs. Mondom, tavaly arra jutottunk, hogy ha csak így tudja az állam szabályozni ezt, akkor inkább szüntesse meg. És aki azt gondolja, hogy megnézi az autóját, akkor piaci alapon tegye ezt, ha vesz egy használt autót, és feltehetőleg nem fog annyiba kerülni, mint a szabályozott piacon, határozott áron.

A harmadik nagy tevékenységünk a versenykultúra fejlesztése, ez öt éve már szervezett formában zajlik olyan értelemben, hogy az előző évben befolyt bírság bizonyos százalékát arra tudjuk fordítani, hogy különböző fogyasztóvédelmi programot támogatunk, könyvkiadást támogatunk, és olyan könyveket fordítatunk le, amelyeket piaci alapon nem lehetne kiadni. Tudomásul vettük, hogy vannak olyan erős szakkönyvek, amelyeket piaci alapon nem lehetne megjelentetni, körülbelül 20 ezer forint lenne. Jobbára egyetemisták és az ügyvédi kör egy része forgatja ezeket. Tehát nem lenne erre elegendő kereslet.

Összesen 142 versenyfelügyeleti eljárást zártunk le, több mint 6 milliárd forint bírságot vetettünk ki tavaly. A nagyságrend érzékeltetésére, a mi költségvetésünk 1,5-1,6 milliárd évente. Ebben az évben eddig 7 milliárd 700 millió forint bírságot vetettünk ki, bár a közeljövőben ez az összeg növekedni fog, éppen most van előttünk egy komoly malomkartell. Az összege talán még nagyobb is lesz picivel még ebben a hónapban. Ezen belül a fogyasztóvédelmi ügyekben 900 millió volt a bírság, a fennmaradó rész jobbára kartellekből adódik.

Továbbra is nagy számú panaszt, bejelentést kapunk, tavaly 1500 volt, tavalyelőtt 2000 volt a számuk. Ennek csak töredékében indítunk eljárást, több okból is. Egyrészt azért, mert számos olyan panasz érkezik, ami nem hozzánk tartozik, de ismerik az emberek az Versenyhivatalt. Ezek nagy részét átadjuk a fogyasztóvédelmi hatóságnak vagy a PSZÁF-nak, másrésztől, amikor elindítunk vagy lezárunk egy nevezetes céggel szembeni ügyet, százas nagyságrendben érkezik panasz, többen realizálják, hogy velük is ugyanaz történt, ugyanazt tette a bank, a távközlési szolgáltató. Ezeket a panaszokat természetesen azzal küldjük vissza, hogy ezt a fajta problémát már kezeltük egy eljárásban, emiatt nem indítunk új ügyet. Vagy ha

nagy kereskedők esetében egy ügyet lezárunk, akkor szintén többeknek eszébe jut, hogy az ő vásárlása során megint ugyanaz történt. A panaszokat ilyenkor is azzal utasítjuk vissza, hogy az ügy folyamatban van.

A fogyasztók megtévesztésével kapcsolatos ügyekről csak nagyon röviden szólnék. Nagyon sok ügyünk van a távközlési területen, ez egy nagyon gyorsan, dinamikusan bővülő piac, mindig vannak új technikai fejlődési szakaszok. Tavaly éppen a mobilinternet-szolgáltatók esetében volt több eljárásunk. Az egészséges életmódra nevelés az a terület még, ahol szintén nagy számú eljárást indítunk. Aki beteg, az sérülékeny fogyasztó, könnyebben rábírható egy hamis vagy fals reklámmal arra, hogy olyanra költsön, aminek nincs gyógyhatása, miközben a reklám azt hirdeti. A kiskereskedelmi láncok még azok, ahol több eljárást indítottunk. Az örökjáradék-szolgáltatók voltak még, akik ellen nagyobb számban indítottunk eljárást, valamint a fogyasztói csoportok.

A fogyasztói csoportok ügye régi történet. Hosszú évek óta működnek nálunk, '97 óta nincsenek szabályozva. A válság fölerősítette ezen csoportok működését. Úgy hirdetnek, mintha hitelt nyújtanának, ha valaki belép hozzájuk, akkor könnyen hozzájut valamilyen tartós fogyasztási cikkhez. A belépés után 2-3 hónapal realizálják többnyire barlistás és szegényebb emberek, hogy ez bizony nem úgy működik. Ha kilépnek a rendszerből, ott marad a pénzük. Ezek a fogyasztói csoportok, úgy tűnik számunkra, arra szerveződnek, hogy belépnek az emberek, majd 3-5 hónap múlva jó részük kilép. Az üzleti modell erre épül, nem arra, hogy szolgáltatást nyújtson később. Ezért hosszú évek óta javaslatokat szoktam megfogalmazni a parlamentnek. Az egyik ajánlásunk arról szól, hogy azt gondoljuk, nagyon ideje lenne szabályozni ezt a speciális területet, ami kilóg mindenből. Nem pénzügyi szolgáltatás, sem semmi. Mi sem tudjuk jól kezelni, csak rendre bírságoljuk ezeket a cégeket, de nem ez a megoldás. Ezt egyértelműen szabályozni kell törvénnyel, vagy törvényi felhatalmazást kell adni a kormánynak. Már volt olyan szabályozás, azt hiszem, 2001-ben, ami szinte ki volt hirdetve, de a kormány decemberben elnapolta egy évvel a hatályba lépést, azután még másfél évvel, azután elfelejtődött. A történetét most nem akarom önöknek elmondani, tanulságos több szempontból is.

A kartellügyeinkről bizonyára nagyon sokat tudnak a jelenlévők. Ezek nagy visszhangot váltanak ki. Tavaly is volt egy 3 milliárdos bírságunk a Heves megyei útépítő vállalkozásoknál, akik térben, időben mindent összehangoltak. A 3 milliárdos bírság olyan szempontból érdekes, hogy itt összesen 1 milliárd forintos projektről volt szó, azt bírságoltuk 3 milliárdra, mert rendre visszaeső cégek voltak. Azon kívül a bankkártya-társaságokat, 2+7 bankot bírságoltunk meg 1,9 milliárd forintra, azért, mert egyformán állapították meg a hitel- és a Mastercard díjakat, azt a díjat, amit a kereskedő fizet akkor, amikor ingyen lehúzza a bankkártyánkat. Azért volt relatíve ilyen kicsi az összeg, mert a rendszer kialakításakor a jegybank részt vett ennek a modellnek a kidolgozásában. Azt gondoltuk helyénvalónak, hogy ha az államnak egy ilyen speciális intézménye, mint a magyar jegybank a '90-es évek elején részt vesz a modell kidolgozásában, akkor teljes mértékben nem a piaci szereplők a bűnösök azért, mert tiltott megállapodást kötöttek azzal, hogy a Visa és a Mastercard díjait egyformán szabályozták. Később ebből a rendszerből kiléphettek volna, ha akartak volna, de nem tették. Bár volt róla szó, de végül nem léptek ki, mert így volt a legkényelmesebb.

Ezen kívül a pékeket meg GPS navigációs rendszert forgalmazókat bírságoltunk. A GPS navigációs rendszer azért érdekes, mert új technika, új termék, és most viszonylag a forgalmazás elején kiderült, hogy kartell megállapodást kötöttek azok a cégek, amelyek ezt a fölfutó terméket forgalmazzák.

Erőfölényes visszaélés esetében számos esetben kötelezettségvállalással zárjuk le ügyeinket. Tavaly összesen 11 ilyen ügyünk volt. A legérdekesebb a Raiffeisen Banké volt, amely vállalta, hogy kártalanítja azokat az ügyfeleit, ahol az egyoldalú szerződésmódosítások miatt magasabb összeget fizettek akkor, mint kellett volna, amikor kiléptek a szerződésből, és

visszafizették kölcsöneiket. A fúziós kérelmek esetében 42 eljárásunk volt összesen. Volt olyan cég, amely visszavonta a kérelmét az eljárás alatt, ez elő szokott fordulni, és olyan cég is volt, ahol tiltanunk kellett. Holott az presztízsveszítő, ha egy fúziót megtilt a Versenyhivatal.

Azt mondhatom, hogy a bíróságok előtt jó a találati arányunk, több mint 90 százalékban a bíróság tartalmilag a Versenyhivatal mellett dönt. Ezen kívül a versenypártolásra nem szeretnék külön beszélni, az elején említettem a két példát az aktív versenypártolásra, a versenykultúra fejlesztése területén pedig igen aktívak vagyunk, holott összesen két kolléga foglalkozik ezzel. Nagyon széles körben támogatjuk azt, hogy a hazai versenykultúra fejlődjék. Azt hiszem, ez a fiatalok szempontjából is fontos, egyetemek, főiskolák, szakkollégiumok könyvtárainak könyvcsomagot juttatunk, illetve választhatnak egy versenypolitikai könyvcsomagból, könyveket fordítatunk, újságcikket jelentetünk meg, tehát széles körben igyekszünk a versenykultúrát terjeszteni, úgy hiszem, erre mostanában is szükség van.

Nemzetközi vonalon pedig csak annyit mondanék, hogy igen aktív tagjai vagyunk az európai uniós bizottságban folyó munkáknak. Azt gondolom, a hazai érdekeket akkor lehet jól képviselni hosszú távon, ha szoros szakmai kapcsolatokat építünk ki a Bizottsággal. Munkánkat el is ismeri az Európai Bizottság is, az OECD is, amellyel közösen egy regionális oktatási központot működtetünk Budapesten 17 kelet-európai és balkáni ország versenyhivatali szakemberi számára.

Tisztelt Bizottság! Ezeket gondoltam felvetésként elmondani az éves munkánkról, és ha kérdésük van, és tudok válaszolni, akkor természetesen állok rendelkezésükre. Köszönöm.

Kérdések, észrevételek, megjegyzések

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Kérdezem képviselőtársaimat, kinek van kérdése a Gazdasági Versenyhivatal beszámolójával kapcsolatban. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok ilyet. Akkor engedjék meg, hogy én tegyek föl egy kérdést az elnök úrnak. Ez pedig úgy szól, mivel nagy tapasztalatokat szerzett egy állami hivatal vezetésében, hiszen második ciklusának végét tölti, hogy milyen sikermutatókat vagy hatékonysági mutatókat gondol egy ilyen hivatal teljesítményével kapcsolatban? Mivel lehetne a társadalmi hasznosságát igazolni annak a közpénznek, amely támogatás formájában a hivatal fenntartására az Országgyűléstől odakerül? Ezeket a divatosan performance indikátoroknak nevezett sikermutatókat vagy teljesítménymutatókat miként tudná röviden bemutatni?

Van-e még kérdés? *(Nincs jelentkező.)* Nincs. Akkor átadom a szót elnök úrnak.

NAGY ZOLTÁN, a Gazdasági Versenyhivatal elnöke: Köszönöm szépen. Ez egy nehéz és nagyon fontos kérdés. Én azon az állásponton vagyok, hogy itt is van input meg output. A költséget viselő belénk feccöli a másfélmilliárd forintot, illetve kapunk egy székházat, nekünk ingyen van maga az épület. Vannak országok, ahol beleteszik a költségvetésbe, hogy ennek van amortizációja, és azt is ki tudja gazdálkodni. Az északi országok csinálnak ilyet. Az output az, ami kijön. Sokat foglalkoztunk azzal, hogy hogyan lehet mérni, milyen hatékonysági kritériumot, sikermutatót lehet alkalmazni. Az Európai Unió más országai is törődtek ezzel.

Az egyértelmű, hogy ezt valahogyan mérni kell, és nemcsak az angolszász országokban vagy az észak-amerikai versenyhatóságoknál van így. A mérésnek többféle mutatóját alakítottuk ki, amelyek között vannak lágyabbak és erősebbek is. A lágyabb mutatók közül az egyik ilyen sikerkritérium az, mivel minden döntésünk, ami elmarasztal céget, bíróság elé megy, hogy a bíróság milyen arányban fogadja el a versenyhatóság döntését. Ez a mutató jó hosszú ideje meglehetősen jó, több mint 90 százalékban nekünk ad igazat a bíróság. A Fővárosi Táblabíróságon és most már a Legfelsőbb Bíróságon is

különleges eljárásban átesik minden fontos ügy. Ezek általában elfogadják azt, hogy a versenyhatóság döntése megfelelt a kritériumoknak. A bírságok esetében vagyunk időnként bajban.

Belementünk abba, hogy néhány éve közzétettünk egy bírságközleményt a transzparencia, az átláthatóság érdekében, azért, hogy tudják a cégek, mit hogyan „díjazunk”. A bíróság ezt úgy ítélte meg körülbelül másfél évvel ezelőtt, hogy nem helyénvaló ilyen közleményt közzétenni, mert kiszámítható a bírság ismétlődésnél is. Úgy ítélték meg a táblabíróságok bírái, hogy ha ők a matematikához értenének, nem bírónak mentek volna el, ezért ez a fajta metódus nem helyénvaló. Ezért visszavontuk ezt a közleményt. De azt is hozzátették, hogy ha ugyanez az eredmény jön ki, és nem magyarázzuk, hogy milyen alapon, akkor ők azt elfogadják. Ez megtörtént eset. Azóta újra kevésbé átláthatók vagyunk az igazat megvallva. Használjuk ezeket a kritériumokat, mert valamit használni kell, csak úgy magától nem jön ki az évi 3 milliárd 222 millió forint. Illetve, ha magától kijönne, kockázatos lenne. Egyébként nálunk van egy belső szabályozás, amelytől a Versenytanács eltérhet jobbra is és balra is. Amióta nem használjuk ezt a közleményt, azóta újra jobb a táblabíróság előtt, a bíróság jobban elfogadja, ha olyan lightos meghatározásokat használunk, hogy a fogyasztók széles köre, ügyfelek félrevezetése új termékek esetében, ismétlődés ugyanannál a cégcsoportnál.

A következő ilyen hatékonysági kritériumot az Egyesült Államokban mérték, ahol már 100 éve működik a versenyhatóság, és nagyon nagy számban van ügyük. Ezt olykor mi is használjuk a kartellek esetében. Azt mondja a szakirodalom, hogy átlagosan 25 százalékos áremelést okoz egy kartell. Ha rövid, például közbeszerzésnél, akkor rövid ideig, ha hosszú kartell, az már igazi üzleti alapon működő kartell. A legutóbbi példa nálunk talán a pékek esete, akik minden két évben megállapodnak abban, hogy hogyan emelnek, melyik napon, vagy melyik kereskedőlánc számára melyik malom fog beszállítani a jövőben is. Ez egy tiszta, világos megállapodás. Más is ad be pályázatot, de az bizonyára magasabb áron. Ezek huzamosan tudják emelni az árakat ahhoz képest, mint ami piaci helyzetben kialakulna. A szakirodalom 25 százalékot mond, erre mi tudunk számolni, hogy mennyi társadalmi haszna van annak, ha egy-egy ilyen kartellt lebuktatunk.

Van egy másik hatása ennek. Szintén azt mondja a szakirodalom, hogy egy bukott kartell öt más kartell-előkészületet szokott megakadályozni. Angliában készítettek ilyen fölméréseket, hogy ha valaki valamelyik ágazatban megbukik, akkor legalább öt másik kartell nem születik meg. Egyébként az építőipar területén nekem vannak olyan benyomásaim, hogy vannak a nagy cégek, amelyek rendszeresen kartelleznek, ez a jellemzőjük. Nem akarnék most senkit megnevezni, de aki megnézi az éves jelentéseinket, ugyanazokat a cégeket találja meg benne.

És van egy erős középvállalkozói réteg, ahol, miután megvolt már a második budapesti kartellünk is néhány évvel ezelőtt, úgy döntött a cég vezetője, hogy túl nagy a kockázat, a 60-80-120 főt alkalmazó cég esetében a becsületes cégvezetőnek már nem éri meg, ő már nem vállalja föl azt, hogy mondjuk két év nyereségét elviszi egy kartellbírság. Egy ilyen cég esetében 180-250 milliós sávban szokott mozogni a bírság, az már el tudja vinni az adózott eredményét, és romba tudja dönteni a céget. Tehát érzékelem, hogy van olyan cégcsoport a környezetünkben is, amely a kartell döntéseink hatására inkább visszalépett attól, és más módját keresi meg a haszonnak.

Azt szeretném mondani, hogy annak ilyen mutatóink, de az az igazság, hogy én nem szeretek ezekkel dobálózni. Az angol versenyhatóságnál fordult elő körülbelül 5 évvel ezelőtt, hogy az akkori pénzügyminiszterrel, akit Gordon Brownnak hívtak, olyan megállapodást kötött a versenyhivatal elnöke, hogy ötszörös mutató ígért. Tehát, ha úgy dönt, hogy 100 millió angol fontot befektetnek a versenyhatóságba, akkor 500 jöjjön ki. Igazából nekik el kellett kezdeni bűvészkedni, számoltak, hogy egy kartellt beszoroznak öttel, egy erőfölényt

beszoroztak hárommal. Ez igazából nekem nem tetszett. Ezt úgy érzékelttem, ez csak arra van, hogy bizonyítsa az adott versenyhivatali vezetés, bár nagyon kiváló az angol hivatal, hogy megéri a pénzét. Ezt nem nagyon szeretném bizonyítani így, mert ezek kockázatos számítások. Azt mondom a szakirodalom és a tapasztalataink alapján lehet mérni a hatékonyságot, különböző kritériumok vannak, ezeket használjuk mi is. Ennyit gondoltam első kell, de ha kell, részletesebben is tudok válaszolni.

ELNÖK: Köszönöm, elnök úr, azt gondolom, kimerítő volt a válasz. Kedves Képviselőtársaim! Megnyitom a vitát a Versenyhivatal éves beszámolójának általános vitára való alkalmasságáról. Ki kíván szólni? Veres János képviselő úr!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Urak! Tisztelt Bizottság! A frakció nevében mind a beszámolót, mind a végzett munkát, mind elnök úr tevékenységét alkalmasnak ítéljük arra, hogy általános vitára kerüljön, a magunk részéről támogatjuk azt a szándékot, hogy az Országgyűlés a határozati javaslatot is elfogadja. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm én is. További észrevétel, vélemény? Hargitai János képviselő úr!

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): A mi frakciónk is támogatja az előterjesztést.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azt gondolom, nem kell megadnom a szót Nagy Zoltán úrnak, hogy ezekre reagáljon.

NAGY ZOLTÁN, a Gazdasági Versenyhivatal elnöke: Köszönöm.

Döntés a beszámoló általános vitára való alkalmasságáról, valamint az országgyűlési határozati javaslat benyújtásáról

ELNÖK: Ezek után külön-külön fogom föltenni szavazásra az a) és b) pontot. Aki egyetért azzal, hogy a Versenyhivatal tevékenységéről szóló általános vitára kerüljön, kérem, kézfelemeléssel jelezze! (*Szavazás.*) Ez egyhangú, ellenvélemény, tartózkodás nem volt.

A második egy határozati javaslat, amit a gazdasági bizottság készített mint kijelölt testület. Abban kell döntenünk, hogy ezt támogatjuk-e az elfogadást tartalmazó javaslatot. Aki igen, kézfelemeléssel jelezze! (*Szavazás.*) Köszönöm. Ez is egyhangú.

Megköszönöm Nagy Zoltán úr jelenlétét, és sok sikert kívánok a továbbiakban. Bizottsági előadót kell állítanunk, aki Herman képviselő úr lesz. Köszönöm szépen.

Az Országos Rádió és Televízió Testület 2009. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat benyújtásának kezdeményezése

Tisztelt Bizottság! Áttérünk a 2. napirendi pontra, az ORTT 2009. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslatra, illetve az ahhoz csatlakozó Műsorszolgáltatási Alap hasonló dokumentumának tárgyalására. Engedjék meg, hogy előljáróban annyit megjegyezsek, kicsit furcsállom, hogy a fark csóválja a kutyát, hiszen az ORTT szerepel a napirendben, miközben az ottani 1,5 milliárd körüli összeggel szemben a Műsorszolgáltatási Alapban nagyságrenddel nagyobb összeg szerepel. De végül is nem ez a probléma, hanem az, hogy az ORTT pénzügyi beszámolóját a független könyvvizsgáló hitelesítette, úgy gondolom, akceptálnunk kell ezt a minősítést, ezzel szemben a Műsorszolgáltatási Alap pénzügyi beszámolójára, ahol 30 milliárd körüli összeg szerepel, korlátozott minősítést adott. Köszöntöm körünkben dr. Sugár Dezső urat, a

Műsorszolgáltatási Alap könyvvizsgálóját. Egyben kérem a bizottság hozzájárulását ahhoz, hogy Sugár Dezső urat 3 percben szakértőként meghallgathassuk.

Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ez látható többség. Ezek előrebocsátásával adom meg a szót az ORTT képviselőjében jelen lévő Tirts Tamás úrnak, egykori országgyűlési képviselőnek ebben a funkciójában. Tessék parancsolni!

Szóbeli kiegészítések

TIRTS TAMÁS (Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság): Köszönöm szépen. Előljáróban csak annyit, hogy az ORTT-nek nincs elnöki, Majtényi úr lemondott még tavaly novemberben, így hivatalosan három tag van, aki még funkcionál, Ladvánszky György úr, Szalai Annamária, aki menet közben a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság elnök asszonya lett, illetve a Médiatanács felállításáig megkértek, hogy vállaljam én a képviselőt. Még egyszer mondom, a testületnek csak tagja vagyok. Bemutatnám Baross Gyula urat, gazdasági igazgatómat, illetve Dömény Péter urat, a Műsorszolgáltatási Alap igazgatóját.

A magunk részéről a testület 2009. évi működésére visszagondolva azt tudom mondani, hogy a költségvetési keretek között maradtunk, az ORTT költségvetésében mintegy 7 százalékos megtakarítással zártuk ezt az évet. Ha emlékeznek, 2009-ben már mód és lehetőség nyílt a korábban zárt, úgynevezett rádiós helyi, regionális és országos pályázatokra. Ezeket lebonyolította a testület, ezekből érkezett bevétel, valamint ellenálltunk annak az elég nagy nyomásnak, ami mind a kereskedelmi televíziók, mind a kereskedelmi rádiók részéről az éves műsorszolgáltatási díj csökkentésére vonatkozott. Ez elég hosszú és nagy vita volt, de lényegében az ORTT nem engedte, hogy a díjcsökkentés irányába elmozduljunk. Ennek is köszönhető megítélésem szerint a költségvetés előirányzatainak tartása.

A másik, amire elnök úr utalt, hogy a Műsorszolgáltatási Alapon keresztül finanszírozzák a Magyar Televízió, a Duna Televízió és minden a közmédiium. Hogy ehhez van-e kiegészítés, nem tudom. A magam részéről a tisztelt bizottságnak a törvényjavaslat elfogadását javaslom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen Tirts Tamás úr kiegészítését. Most megkérem a Műsorszolgáltatási Alapot képviselő Dömény Péter igazgató urat, hogy szíveskedjék kommentárt fűzni ehhez a napirendi ponthoz.

DR. DÖMÉNY PÉTER (Műsorszolgáltatási Alap): Jó napot kívánok. A záradék alapvetően a Műsorszolgáltatási Alap működése óta rendszeres jelenség, ezzel fogadja el az ORTT és a parlament. Hogy tisztába tegyem a kérdést, három bekezdést felolvasnék, nem olyan hosszú. Ezek minden esetben az alap kezelőjének döntéseihez kötődnek, az ORTT-határozatokból erednek, így lettek elfogadva. A médiatörvény és az időközbeni módosítások alapján a pénzügyi struktúra gyakorlatilag finanszírozhatatlan. A parlament minden évben mind a zárszámadás, mind a költségvetés előkészítésének tárgyalásakor szembesül ezzel. Természetes, hogy valamennyi esetben ehhez könyvvizsgálói záradék is járul, szinte változatlan szöveggel.

Amennyiben nem tartom fel az urakat, akkor felolvasnám ezt a három bekezdést.

ELNÖK: Ha nem túl hosszú bekezdések.

DR. DÖMÉNY PÉTER (Műsorszolgáltatási Alap): Azt gondolom, hogy nem.

„Az előző évek könyvvizsgálati megállapításaival összhangban, 2009-ben is visszatérően jelentkeztek a következők. Az Országos Rádió és Televízió Testület évenkénti költségvetéséről a Magyar Köztársaság költségvetéséről szóló törvény rendelkezik. Ennek mellékletében szerepel a Műsorszolgáltatási Alap költségvetése is. A törvény szerint az ORTT jogosult a kiadási előirányzatok átcsoportosítására, de ez nem ad egzakt meghatározást ezen jogszabályban arra vonatkozóan, hogy a fenti átcsoportosítás csak egyes pályázati keretek között vagy a pályázati keretek és a költségkeretek között is megtörténhetnek. Tekintettel arra azonban, hogy a kétharmados többséggel megalkotott médiatörvény konkrét felhasználási arányokat határoz meg bizonyos paragrafusok esetében, így az ezektől való tételes eltérés véleményünk szerint már túllép a költségvetési körön meghatározott átcsoportosítási lehetőségeken. A fenti gyakorlatot az ORTT határozatai alapján az alap 2001-től napjainkig folytatja.

Véleményünk megegyezik a korábbi könyvvizsgálói megállapításokkal, miszerint a kiadási előirányzatok közötti átcsoportosítás nem rögzíthető az alap egyéb szervezetekre vonatkozó kettős könyvvitelen alapuló beszámolójában, tehát az alap nem számolhat el rendkívüli bevételt és rendkívüli ráfordítást az ORTT döntése alapján. Amennyiben az alap nem könyvelte volna el a fent kifogásolt módon a kiadási előirányzatok közötti átcsoportosítását, úgy saját tőkéje 9 milliárd 833 millió forinttal alacsonyabb lenne a tavalyi év december 31. állapot szerint.”

„A műsorszolgáltatási díj bevételeinek legalább 50 százalékát érintő, műsorszolgáltatók által készített magyarországi gyártású közszolgálati műsorszámok támogatására kell fordítani. Az ORTT adott számú határozatainak, valamint az alap szintén az ORTT által jóváhagyott kezelési szabályzatának megfelelően az alap nem képzett pályázati tartalékot a második rádiós jogosultságú műsorszolgáltatási díj bevételeiből, hanem a teljes díjbevételt saját felhasználású bevételnek számolta el. Amennyiben a fenti tartalékot nem képezték volna, annak összege csökkentené az alap mindenkori mérleg szerinti eredményét és ezen keresztül saját tőkéjét.”

„A médiatörvény 84. § (3) bekezdése alapján a testület költségvetését az Országgyűlés az alapba valamennyi jogcímen befolyt üzemben tartási díj 4 százalékának erejéig az alap terhére kiegészítheti. A 2009-re vonatkozó költségvetésben 25 milliárd 853 millió forint bruttó üzemben tartási díjat terveztek, amely 25 milliárd 774 millió forintra teljesült, ennek 4 százaléka kerekítve 1 milliárd forint volt. 2009-ben összesen 1,5 milliárd forintot utaltak az ORTT-nek, a többletfinanszírozás 527 millió forint.”

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor most hadd kérjem föl Sugár Dezső urat, hogy ha lehet, 3 percben foglalja össze gondjait a Műsorszolgáltatási Alap pénzügyi beszámolójával kapcsolatban. Sugár Dezső úr a szó.

Észrevételek, vélemények

DR. SUGÁR DEZSŐ (Műsorszolgáltatási Alap, könyvvizsgáló): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Gyakorlatilag Dömény úr elvette a tisztemet, mert elmondta mindazokat a könyvvizsgálói észrevételeket, amit a Műsorszolgáltatási Alap beszámolójához megfogalmaztunk. Ezért hangsúlyokat akarok csak kiemelni. A Műsorszolgáltatási Alap nevesítve a számviteli törvény hatálya alá tartozik, ezért kettős könyvvezetést kell végezni, és ezt könyvvizsgálónak is hitelesítenie kell. Szeretném leszögezni, hogy a Műsorszolgáltatási Alap vagyont, pénzügyi és jövedelmezőségi helyzetét a könyvvizsgáló ezen észrevételek mellett rendben találta. A cég kézben tartott, számviteli, könyvviteli vezetése áttekinthető.

A másik dolog, ami szintén elhangzott itt, hogy a megtett észrevételeink mind a Műsorszolgáltatási Alap felügyeletét, irányítását ellátó ORTT határozatainak megfelelő

végrehajtásra vonatkoznak. A Műsorszolgáltatási Alap azt tette, amit az ORTT számára tételesen meghatározott. Ezeknek a könyvvizsgálói észrevételeknek, korlátozásoknak a lényege, itt három hangzott el, és ezeken túlmenően is több ajánlatot tettünk, a törvényeknek való megfelelés. A törvényeknek való megfelelésben az egyik problémát az okozza, és ez már 10 éves múltra tekint vissza, hogy a médiatörvény és a számviteli törvény között koherencia zavar van. A kérdés az, hogy a törvényben előre meghatározott keretektől milyen átcsoportosítások, milyen mozgástér kialakítása lehetséges. Itt visszaköszön az a kérdés, három pontban is, hogy vannak a fenntartáshoz megállapított keretek, vannak pályázatokra, támogatásokra rendelkezésre álló keretek, és az átcsoportosítás vajon csak a pályázatokra meghatározott keretek között lehetséges, vagy pedig a fenntartásra, a költségek finanszírozására is át lehet csoportosítani. Célszerű lenne az elkövetkezendőkben a két törvény alapos vizsgálatával ezt a fajta összhangot megteremteni.

Lényegében ugyanerről szól a másik két észrevételünk is, hogy a Műsorszolgáltatási Alapra a költségvetésben nevesített pénzügyi keretektől lehet-e visszaáramlás, illetve ha lehet, akkor lehet-e a törvényben rögzített kereteket meghaladó mértékben visszacsoportosítani forrást az ORTT számára vagy nem. Lezárva az észrevételeimet, az alap pénzügyi, jövedelmezőségi, vagyoni helyzete rendben van, az előírásoknak megfelelően járt el, de azok a határozatok, amelyek szerint eljárás és a vonatkozó törvények között aszinkronitást találtunk. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm Sugár Dezső úr szakvéleményét. Az a dilemma, hogy a Műsorszolgáltatási Alap sem, az ORTT sem része az államháztartásnak, és nem része az állami költségvetésnek sem, azért kell külön törvényt alkotni róla. Ez számomra szakmailag sosem volt érthető, hogy ez miért van így, de így van. Most olyan helyzetben vagyunk itt mi is, a parlament is, hogy a menedzsment letette a maga pénzügyi beszámolóját, a könyvvizsgáló a maga véleményét közölte, de nekünk mint kvázi tulajdonosnak el kell döntenünk, hogy ezek ismeretében zöld lámpát adjunk-e ennek a két beszámolónak, illetve törvényjavaslatnak. Kérdéssel fordultam ez ügyben az Állami Számvevőszékhez, jelen van Horváth Sándor úr, az Állami Számvevőszék főigazgatója, aki a Számvevőszék elnökét képviseli. Szeretném őt megkérni arra, hogy ebben a dilemmában segítsen nekünk.

Megtehetjük-e azt, vagy tegyük-e azt, annak tudatában, hogy itt bizonyos koherencia zavar áll fenn, ahogy némi eufémiával Sugár Dezső ezt jellemezte, hogy ennyi hiba, probléma láttán is adjunk ennek a javaslatnak zöld utat. Szeretném, ha Horváth Sándor főigazgató úr erről kifejtene a véleményét.

HORVÁTH SÁNDOR, az Állami Számvevőszék főigazgatója: Köszönöm a szót, elnök úr. Ahogy elnök úr azt említette, 1996 óta a két szervezet a költségvetésen kívül gazdálkodik. Ennek megfelelően külön költségvetési törvény készül, illetve külön törvényben hagyják jóvá a gazdálkodás kereteit. Azt gondolom, miután itt a könyvvizsgáló a Műsorszolgáltatási Alap korlátozását fogalmazta meg, és ez nem a gazdálkodásra vonatkozik, hanem a jogszabályi koherencia hiányára, ebből következően a gazdálkodás rendben van. Tehát a gazdálkodás alapján a Számvevőszék véleménye szerint ez a plenáris ülés elé kerülhet, általános vitára alkalmasnak tartható, egyben fel kell hívni az Országgyűlés figyelmét arra, hogy a jogszabályi koherencia zavar megszüntetéséről mielőbb gondoskodjon. Köszönöm.

ELNÖK: Én is köszönöm főigazgató úr javaslatát. Azért abban bízom, hogy majd, ha jogutód megszületik, majd betagozódik az állami költségvetésbe, és nem lesz szükség ilyen műsorokra, mint amit most itt kénytelenek vagyunk celebrálni egymásnak.

Megkérdezem képviselőtársaimat, kinek van kérdése vagy észrevétele. Parancsoljon, Babák Mihály képviselő úr.

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm, elnök úr, a szólás lehetőségét. Eltelt 2009, és úgy gondoljuk, hogy az Országos Rádió és Televízió Testület a 2009. évi költségvetését az imént elhangzott számvevőszéki vélemény szerint törvényesen teljesítette. Az más kérdés, hogy jobb megoldást kell keresni az ORTT-nek. Ezzel kapcsolatban a törvény be van nyújtva, úgyhogy bizakodunk abban, hogy az állami költségvetésnek ez része lesz, és a törvényi szabályozás a specifikumát is meg fogja találni. Nem is értettem ez ügyben teljes egészében a kérdés felvetését, de megnyugtatót elnök úr vélekedése, hogy van egy 2009-es év, amelyben a bevételek, a kiadások elszámolása és a felhasználás törvényesen történt. Az más kérdés, hogy vannak koherencia zavarok.

Úgy gondolom, fontos számunkra az a megjegyzés, ami itt elhangzott többek szájából, hogy ezt a törvényhozói munkát el kell végezni. Valami miatt nem volt fontos az előző kormányban 8 éven keresztül, hogy ezt rendbe tegye. De eljött az idő, és ebben teljes egészében egyetértünk az ellenzékkel, köszönjük javaslatukat, szabályozni kívánjuk, mert kormánypárti szándékunk az, hogy ez is rendben legyen. Bizakodással nézünk a jövőbe. A mögöttünk lévő 2009-ről csak annyi van, hogy megtörtént, és kész. Ezért támogatjuk és elfogadásra javasoljuk a zárszámadásról szóló törvényjavaslatot. Köszönöm, elnök úr, a szólás lehetőségét. Megtisztelt vele.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kinek van még kérdése, észrevétele? *(Nincs jelentkező.)* Úgy látom, nincs ilyen. Kívánnak-e a menedzsment tagjai vagy szakértőink reagálni? *(Jelzésre.)* Nem kívánnak. Köszönöm.

Döntés a törvényjavaslat benyújtásáról

Akkor a szavazás következik. Kérdezem, hogy a bizottság támogatja-e az ORTT, illetve a Műsorszolgáltatási Alap múlt évi költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslatot. Aki igen, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Úgy látom, egyhangú a döntés. Megköszönöm Tirts Tamás úrnak és kollégáinak, Sugár Dezső úrnak a jelenlétét. Minden jót kívánok.

A bizottság indítványát valakinek elő kell adni a plenáris ülésen. Babák képviselő úr jelentkezett, köszönöm szépen.

Tisztelt Bizottság! Annyi utólagos korrekciót hadd kérjek a további napirendi pontokkal kapcsolatban, tekintettel arra, hogy az államháztartásról szóló törvényhez született egy indítvány, illetve nekem is van egy javaslatom, hogy ez utóbbit együttesen tárgyaljuk. Röstellem, hogy tegnap is fölöslegesen várakoztattuk Lilliné Fecz Ildikót, de legalább tanulságos volt végigülni a bizottsági ülést. Ha ezt a bizottság elfogadja, akkor átadom az ülés vezetését Hargitai János alelnök úrnak.

(Az ülés vezetését dr. Hargitai János (KDNP), a bizottság alelnöke veszi át.)

A közbeszerzésekről szóló törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott módosító javaslatok megtárgyalása

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: A 3. napirendi pont következik, tisztelt bizottság, ez pedig a közbeszerzési törvényhez benyújtott módosító javaslatok megvitatása.

Az 1. módosító indítvány benyújtója Göndör István. Van-e valaki, aki helyette megszólal? *(Nincs jelentkező.)* Ha nincs, akkor kérem máris államtitkár úr álláspontját.

DR. FÓNAGY JÁNOS (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen. A kormány nem támogatja.

ELNÖK: A bizottságé a szó. Veres képviselő úrnak adok szót.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Indoklást szeretnék kérni, hogy miért nem támogatják.

ELNÖK: Államtitkár úr, egy rövid indoklást kérünk.

DR. FÓNAGY JÁNOS (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen. Mindkét indítvány, a második is, lényegében a tegnapi plenáris ülésen elhangzott, az uniós szabályokkal való egyezőségre, az eredeti módosító indítványnál duplumként való szabályozásra vonatkozik, a harmadik pedig az átláthatóságra irányul, ami a közzétételre, hirdetményre, illetve a statisztikai számbavételre vonatkozik. A most benyújtott módosító javaslat, amely, el kell mondjam a tisztelt bizottságnak és képviselő úrnak is, az éjszaka folyamán készült el, és tekintettel volt a tegnapi plenáris ülésen elhangzottakra, többek között a Göndör képviselő úr által elmondottakra, meggyőződésünk szerint a most tárgyalt módosítás tartalmazza ezeket a pontokat, megfelel ezeknek a javaslatoknak.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Veres képviselő úré a szó.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Akkor már csak az a gond, tisztelt államtitkár úr, hogy az nincs előttünk.

ELNÖK: Ott van a bizottsági módosító indítvány is képviselőtársaim előtt, 1172/4. számmal.

DR. FÓNAGY JÁNOS (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Rogán Antal aláírással.

ELNÖK: Göndör képviselő úr indítványánál tartunk. Kíván-e még valaki hozzászólni? A kormány nem támogatja. Márton Attila képviselő úr!

MÁRTON ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen. Papcsák Ferenc képviselő úr mint előterjesztő nem tud jelen pillanatban itt lenni egyéb elfoglaltsága miatt, és engem kért meg, hogy nevében mondjam el a véleményt az indítványokról. A képviselő úr előterjesztőként nem támogatja Göndör képviselő úr indítványát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm. Szavazhatunk-e a Göndör-féle indítványról? Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* Egyharmadot sem kapott.

Göndör képviselő úrnak van egy második indítványa, államtitkár úr már nyilatkozott róla.

DR. FÓNAGY JÁNOS (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen. A kormány nem támogatja.

ELNÖK: Kíván-e valaki szólni? Márton Attila!

MÁRTON ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen. Az előterjesztő ezt sem támogatja, mivel a bizottsági módosító javaslatban lesz majd erre vonatkozóan egy pontosabb, részletesebb szabályozás.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szavazhatunk az előterjesztésről. Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* Egyharmadot sem kapott.

Most térünk át akkor a gazdasági és informatikai bizottság indítványára, ami két pontból áll, de egyszerre fogunk szavazni róla.

Veres János képviselő úr át tudta-e tekinteni az indítványt? *(Dr. Veres János: Majdnem.)* De nem kér szót.

Az előterjesztő képviseletében?

MÁRTON ATTILA (Fidesz): Az előterjesztő támogatja ezt a módosító javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm. A kormány támogatja-e?

DR. FÓNAGY JÁNOS (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): A kormány támogatja.

ELNÖK: Köszönöm. Képviselő úré a szó.

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Egyrészt szeretnék elnézést kérni a bizottságtól, hogy tegnap saját fizikai korlátaimba ütköztem, és a bizottság kisebbségi véleményét, amit igazában egyedül fogalmaztam meg, nem tudtam elmondani a plénum előtt. Viszont a tegnapi hozzászólásomban is kíváncsian vártam ezt a módosító javaslatot, de nem oszlatta el a transzparenciára vonatkozó kételyeimet. Hiszen van benne egy olyan pont, hogy az ajánlatkérőnek nyilatkoznia kell, hogy egyetért-e a hirdetmény közzétételével. Ha nem ért egyet, a hirdetmény nem kerül közzétételre. Ez esetben szerintem sokkal, de sokkal átláthatóbb volna, ha minden esetben kötelező lenne a hirdetmény közzététele. Számomra ez kissé problémás. Úgy érezzük, hogy itt is csorbul az átláthatóság, ezért nem tudjuk támogatni ezt a módosító javaslatot. Köszönöm a szót.

ELNÖK: A képviselők kívánnak-e még szólni? Veres képviselő úré a szó.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Az alapproblémát szerintem ez a módosító indítvány nem oldja meg. Az alapprobléma az, amiről itt, a vitában már szó volt, és számomra teljes mértékben elfogadhatatlan az a logika, ami ebben érvényesül. Nevezetesen, mindenki más ki van zárva még a dolog megismerésének lehetőségéből, kivéve a szereplőket, a megrendelőt és a megbízottat. Azt gondolom, ha Papcsák Ferenc egy ilyen indítvány szerzője, és azt mondta a nevében most az imént Attila, hogy Papcsák úr is támogatja ezt az indítványt, akkor jobb lenne, ha az állami megbízatása kapcsán ezt mégsem támogatná, hanem elgondolkodna azon, hogy nem lehet ilyen módon megoldást találni erre a kérdésre.

Azt gondolom, hogy ez, ami itt most le van írva a 21/B §-ban, bizonyosan nem segíti sem az átláthatóságot, sem pedig azt, hogy ki-ki megismerhesse, pontosan mi zajlik az ilyen jellegű megrendelések mögött. Az alapproblémát ez a megfogalmazás nem oldja meg, ami itt fölmerült a vitában az eddigiek során. Ezért azt gondolom, a végén nem vitatva ennek az indítványnak a helyességét, a 2. § szerintem rendben van, viszont ami előtte le van írva, semmiképp nem elégíti ki azt az igényt, ami megfogalmazható mind a nyilvánosság megfelelő tájékoztatását illetően, mind a szerződések átláthatóságát illetően. A magam részéről semmiképpen nem tudom elfogadni a 21/B § szövegszerű javaslatát. Köszönöm.

ELNÖK: Vágó Gábor újra szót kér? Képviselő úré a szó.

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Köszönöm. Nagyon furcsa hallani szocialista képviselő szájából, amikor a mutyi ellen lép föl, de sajnos azt kell belátni, hogy ez a törvénymódosítási javaslat és alapvetően az egész törvénymódosítás a mutyinak ágyaz meg. Szerintem a magyar közvélemény és a sajtó ráharap a témára, egészében föl fog háborodni, hogy a jogi szerződések teljes mértékben átláthatatlanná tehetők azáltal, hogy egyszerűen az ajánlatkérő nem szeretné, ha nyilvánosságra kerülne. Nem tudom, akkor a közpénzek hogyan lesznek átláthatóak. Amikor a miniszter urat meghallgattuk, akkor amellet tette le a voksát, hogy az átláthatóság első számú, fontos dolog lesz ténykedése alatt, de egyre inkább szkeptikus vagyok ezzel kapcsolatban. Köszönöm szépen,

ELNÖK: Veres Jánosé a szó.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Tisztelt Vágó képviselő úr, nagyra becsülöm önt. Ha velem kapcsolatban bármifajta megjegyzése van legközelebb, akkor legyen szíves tényekkel alátámasztott megjegyzést tenni. Ha nem tud ilyet mondani, akkor ne tegyen megjegyzést. Az a kérésem, hogy más is vegye ezt figyelembe. Elég sokat szenvedtem amiatt, akkor, amikor állami tisztséget töltöttem be, hogy ilyen szabály nem volt, ebből következően még olyan eljárásoknál is, ahol az állam érdeke azt követelte volna meg, hogy sokkal rövidebb határidőn belül, sokkal gyorsabban lehessen lefolytatni eljárásokat, nem tudtuk megtenni, mert a szabályt betartottuk. Mivel nem tud mondani olyat sem ön, sem más, hogy ilyen szabályt szegtem volna meg, ezért legyen szíves, ne tegyen olyan megjegyzést, ami az én személyemmel kapcsolatban félreérthető. Köszönöm figyelmét.

ELNÖK: Szót adok a képviselő úrnak, de ezt az egyre inkább személyes vitát, ha kérhetjük, mellőzzék.

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Csak azért kértem szót, hogy elnézést kérjek, ha félreérthető voltam, nem ebbéli tevékenységére vonatkozott a szocialista mutyi megjegyzésem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Látva, hogy más megszólalási igény nincs, államtitkár úrnak adok szót.

DR. FÓNAGY JÁNOS (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen. Engedjék meg, hogy a normaszövegre koncentrálok. A mostani törvénymódosítás azt jelenti, hogy a magyar Közbeszerzési Közlönyben meg kell jelenni, a korlátozás kizárólag az uniós közlönyre vonatkozik. A közzétételnél, a transzparenciánál a nyilvánosság a magyar Közbeszerzési Értesítőre vonatkozik, ott megjelenik, az uniósban nem jelenik meg. Bár nem ez volt a célja, meg kell mondjam, de helyzetnél fogva szolgálja a tegnapi plenáris ülésen elhangzott abbéli igényt is, hogy a hazai lehetséges alanyokat hozzuk helyzetbe.

Felhívom a képviselő hölgyek és urak figyelmét, hogy az üvegzsebtörvény jelenleg is hatályban van, tehát az 5 millió feletti szerződéseket, függetlenül azok tartalmától, nyilvánosságra kell hozni, akár erre a szakmai körre vonatkozik, akár nem. Tehát ott is biztosítva van a nyilvánosság. A harmadik kérdés pedig, amiről úgy gondolom, a plenáris ülésen a frakciók kellő szakmai részletességgel kitárgyaltak, a jogi szerződések és megbízások bizalmi jellegén múlik. Ezt nagyon nehéz normaszövegben megfogalmazni, de

nyilvánvaló, hogy egy ügyvédi megbízásból a bizalmi jelleget kihagyni, és pusztán a közbeszerzésnek akár az értékhatárára, akár az alanyi körére szorítani nem lehet.

Ismétlem, mind az átláthatóság, mind a közzététel, mind a tájékoztatás követelményét ezzel a módosítással az előterjesztést módosító bizottsági javaslat a tegnapi plenáris ülésen elhangzottak alapján is figyelembe vette, úgyhogy kérem a tisztelt bizottságot, támogassa a gazdasági bizottság javaslatát.

ELNÖK: Köszönöm. Szavazás következik a 1172/4. számú módosító indítványról. Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* Tizennyolc. Ki az, aki nem támogatja? Három. Tartózkodott-e valaki? Egy. A bizottság tehát támogatta az indítványt.

A napirendi pont lezárása

Ezzel ezt a napirendi pontunkat meg is haladtuk.

A Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslatához benyújtott kapcsolódó módosító javaslatok megtárgyalása

A következő napirendi pontunk a költségvetés végrehajtásáról szóló, T/1062. számú törvényjavaslatához benyújtott módosító javaslat megtárgyalása.

A gazdasági bizottság módosító indítványáról van szó. Az 1. és a 2. pont egymással összefügg. Erről mi a kormány álláspontja?

ENGYEL GYULA (Nemzetgazdasági Minisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Engyel Gyula vagyok, a Nemzetgazdasági Minisztérium költségvetési összefoglaló főosztályáról. A kormány támogatja.

ELNÖK: A kormány támogatja az indítványt. A képviselők kívánnak-e szólni? *(Nincs jelentkező.)* Látva, hogy nem, ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* Majdnem egyhangú. Ki az, aki nem támogatta? Aki tartózkodott? Egy.

A 3. pont következik.

ENGYEL GYULA (Nemzetgazdasági Minisztérium): A kormány támogatja.

ELNÖK: A kormány támogatja. A képviselők kívánnak-e szólni? *(Nincs jelentkező.)* Nem. Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* Nagyon nagy többség. Ki az, aki nem támogatja? Kettő. Ki tartózkodott? Kettő. Ezt az indítványt is támogatta a bizottság.

A napirendi pont lezárása

Ezzel a napirendi ponttal is végeztünk.

Az államháztartásról szóló törvény módosításáról szóló, bizottsági önálló indítványként benyújtott törvényjavaslat tárgyalása

A következő napirendi pontunk az államháztartásról szóló törvény módosítása. Szintén a gazdasági bizottság terjesztette be, kérdezem a kormány képviselőjét, támogatja-e az indítványt.

LILLINÉ FECZ ILDIKÓ (Nemzetgazdasági Minisztérium): A kormány támogatja.

Észrevételek, vélemények

ELNÖK: A kormány támogatja, a bizottságot nem képviseli senki. Képviselőké a szó. Veres János!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Az előterjesztőtől kellene megkérdezni és nem a kormánytól, de ha az előterjesztő nincs itt, akkor mégis csak a kormánytól kérdezem meg, mivel támogatja, hogy mi indokolja azt, hogy a 45 napot 40 napra veszik vissza. Magyarországon egy több mint 10 éve jól működő szisztéma, semmilyen kritika nem érte. Volt idő bőségesen fölkészülni, tehát az az érv nem érv, hogy nem érkezett még el oda a kormányzati előkészítő munka, hogy az adótörvényeket megfelelő időben be tudják terjeszteni. Azaz mi az oka annak, ami itt az 1. §-ban szereplő 45 napot 40 napra kívánja az országgyűlési képviselők általános választásának évében rövidíteni.

Ugyanígy nehezen érthető az a megfogalmazás, ami a 2. §-ban szerepel, nevezetesen, hogy 10 napot kíván csúsztatni a költségvetési tárgyaláson az országgyűlési képviselőválasztási időszakban. Emlékeim szerint bizonyosan három országgyűlési képviselői választási évben megfelelő időben elő tudta terjeszteni a kormány, és a megfelelő döntéseket meg tudta hozni az Országgyűlés. Ráadásul olyan periódusban zajlott mindez, amikor nem volt kétharmados többség az Országgyűlésben a kormányoldalon, ebből következően tehát még akár bizonytalannak is volt tekinthető, sokkal inkább, mint most, az, hogy vajon el lesz-e fogadva az elsődleges egyenleg, illetve a megfelelő számsor megfelelő időben és módon. Ezért azt gondolom, nagyon nehezen indokolható, ha csak valaki olyan érvet nem tud itt most mondani, amely számunkra nem ismert, hogy miért kell a kormány késlekedését törvénymódosítással mederbe terelni, azaz megteremteni a késlekedéshez a megfelelő törvényi feltételeket.

Tehát sem az 1. §-ban, sem a 2. §-ban szereplő csúsztatáshoz, későbbi időpont meghatározásához az elmúlt időszakbeli tapasztalatok nem szolgálnak megfelelő alapul, kivéve talán ennek az évnek az indokolatlan csúszását, de azt gondolom, hogy nem a csúszáshoz kell igazítani a törvényeket, hanem a törvények szerint kell eljárni mindenkinek. Ismert határidők voltak, erre minden további nélkül el lehetett készülni az elmúlt időszakban, ezért nehezen látom megindokoltnak az általam ismert információs bázison azt, hogy miért kell későbbre halasztani a törvények elfogadását, illetve a részelfogadási időpontokat. Röviden ennyi lett volna az észrevételem, köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Más képviselő kíván-e szólni? Vágó Gábor!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Köszönöm a szót. Nagyon hasonló érveket tudok csak elmondani. Viszont nem tudom, az állhat-e esetleg mögötte, hogy nem sikerül a kormánynak megalkotnia időben a költségvetést? Fölvetném azt az eléggé emberi ellenzéki szempontot is, hogy amíg az ellenzéknek csupán pár napja lesz majd ezen munka után dolgozni, addig a kormányzat már eddig is számolhatott, gondolkodhatott, tisztában lehetnek a kormánypárti képviselők ezekkel a számokkal. Mi pedig tovább tologatjuk itt a határidőt. Az ellenzéki képviselőknek alig lesz ideje érdemi kritika megfogalmazására, pedig ez is az ország javát szolgálná. Az a helyzet, hogy a kormányzat szinte azt tesz, amit akar, és ha elkövet egy hibát, akkor a hibához módosítja a törvényeket. Részünkről ez a törvénymódosítási javaslat támogathatatlan. Köszönöm.

ELNÖK: Babák Mihály!

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Nem kívánom a szót szaporítani, de szerintem alapvető empátia, sőt, felelősségérzet is hiányzik egy-két megnyilatkozásból. Azt a

kérdést teszem fel, hogy mi az érdek. Nyilvánvaló, hogy az elmúlt 8 évben teljesen tudatában volt a kormány annak, hogy milyen költségvetést kíván készíteni, milyen számadatai vannak, és azt hogyan manipulálta, így tehát készen volt a következő trükk arra, hogy egy olyan költségvetés készüljön, amelynek egyetlen száma sem igazolódott, sem bevételi, sem kiadási oldalon. Úgy gondolom, az ellenzéknek sincs elképzelése, csak rendbe kell tenni az ország ügyeit. De tessék válaszolni a kérdésre, mi van ma rendben? Ebben a bizottságban csak arról tudunk tárgyalni, hogy hol szükségeltetne már jó pár éve törvénymódosítás, és ez nagyon komoly feladat. Közös feladat. Rendet kell tenni ebben az országban, és az is rendkívüli, hölgyek, urak, hogy ez az ország jól eladósodott. Hitelt vett föl. Mozgásteret szűkített a következő kormány számára, nemcsak 2010-ben, hanem 2011-ben, 2012-ben, 2013-ban is.

Kérem, tudják, alkalmasint üres kamrában bolond a háziasszony. Nagyon nehéz rendet csinálni és jól főzni. Kérdés, hogy rosszat akarunk főzni, vagy pedig az országnak átlátható állami költségvetést akarunk készíteni, helyes törvényeket akarunk hozni. Úgy gondolom, mindehhez idő kell. Némi toleranciát és türelmet szeretnék kérni ehhez képviselőtársaimtól, holott magam is türelmetlen vagyok, hiszen a rendet mihamarabb szeretném magam körül látni. Nem tudom, egyezik-e a szándékunk, de nekem fontos lenne, hogy átláthatóság, rendezettség, törvényesség legyen ebben az országban. Ha ehhez valamivel több idő kell, akkor, azt hiszem, azt meg kell adni. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget, hogy szólhattam. Fontos számomra az, hogy ha cselekszünk, az mindig megfontolt legyen, meggondolt, helyes és jó, ehhez pedig idő kell. Mindenre a megfelelő időt kell szánni. Ma nincs olyan állapot, amikor gyorsan lehetne dönteni, mert olyan rendetlenség van az államháztartás tájékán, ami még most is, a napokban is tisztázási igényeket vet föl. Akár a Számvevőszék, akár a kormány felé, hogy találja meg azokat a tankcsapdákat és egyéb aknákat, amelyek között ma az ország igyekszik lavírozni, hogy elkerülje a robbanást. Köszönöm, elnök úr, a szólás lehetőségét.

ELNÖK: Köszönöm. Tukacs képviselő úr!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönöm a lehetőséget. Az elhangzottakhoz egyetlen szempontot szeretnék még hozzáfűzni. A határidők kitolása nemcsak a képviselők lehetőségeit szűkíti, hanem mindazok lehetőségeit és mozgásterét, akik az adótörvényekhez és a költségvetéshez kapcsolódnak, a civil szervezetekét, az érdekképviselőket, a szakmai szervezetekét és másokét. Nemcsak azt a veszélyt látom ebben az egyébként meggyőződésem szerint aktuálpolitikai tologatásban, hogy a képviselőknek lesz sokkal kevesebb idejük arra, hogy tanulmányozzák az adótörvényeket vagy a költségvetési főszámkat, hanem mindazok ki lesznek zárva, akikre a jelenlegi kormánytöbbség hivatkozni szokott, azok, akikkel szeretné megbeszélni ezeket az ügyeket.

Mindannyian emlékszünk arra, hogy a költségvetés tárgyalásakor például bennünket egyénileg és nyilván a frakciókat is sorra keresték meg azok az érdekképviselők, amelyek úgy érezték, hogy a költségvetésben valamilyen sajátos szempontot érvényesíteniük kell. Azért ezt mindenképpen megfontolásra ajánlanám. Magam pedig úgy gondolom, hogy a parlamenti választások éve nem azt jelenti, hogy minden lehetséges határidő tolódik, hiszen valamikor a választáskor is az új kormánynak hivatalba kellene lépni, hanem pusztán csak azt jelenti, hogy a tavaszi időszakban egészen mással van elfoglalva a parlament, mint a másik három évben.

Ezért messze nem tudnék támogatni egy ilyen típusú törvénymódosítást, amely a határidőkről így rendelkezik, hiszen mindannyiunk számára, ha legalábbis nem nyilvános, de köztudott információ az, hogy jelenleg semmilyen munkálatok nem folynak az adótörvények előkészítésére, semmilyen munkálatok nem folynak a költségvetés előkészítésére. Ha a kormány tisztelt képviselője cáfolni fog ebben, azt tudomásul veszem, ám cáfoljon meg, de ha

ilyen munkálatok nem folytak, annak nem az volt az oka, hogy választási év van, hanem egész egyszerűen a közelgő önkormányzati választások miatt ilyen munkálatok nem folyhattak. Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Ne hozzuk kellemetlen helyzetbe az itt lévő kormánytisztviselőt, de azért rögzítsük azt, hogy ezeknek a törvényeknek az előkészítése folyik, és azt, amiről most olyan remekül vitázunk, hogy eltoljuk-e a fejezetek lezárását 10 nappal, a Ház négyötödös szavazással már eldöntötte. Most azt tesszük, hogy törvényben is eltoljuk azokat a határidőket, amiket a Ház, még egyszer mondom, négyötöddel már eldöntött. Itt most a törvényben is lekövetjük azt a Házsabálytól való eltérési döntésünket, amit már meghoztunk. Ráadásul a költségvetés joga a parlamenté, márpedig ezek ésszerűbb határidők, amelyek azért születtek, hogy a költségvetésben érintett képviselők többek között az ellenzéki képviselők érdemben fejthessék majd ki álláspontjukat. Az, ami történik, racionális, bár egyben egy korábbi döntésünk következménye.

Kíván-e valaki még szólni? Dancsó képviselő úré a szó.

DR. DANCSÓ JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak szeretnék ráerősíteni arra, amit elnök úr mondott. Semmivel nem fognak szűkülni a képviselők lehetőségei, hiszen be fogják nyújtani, csak a szavazás tolódik ki 10 nappal későbbre. Tehát a költségvetési törvényjavaslatot megismerésére több idő lesz, elmélyülhetünk benne. Ilyen értelemben abszolút nem fognak a képviselők megismerési jogai, lehetőségei csökkenni, sőt, ha így nézzük, még 10 nappal több is rendelkezésre áll, hogy a szükséges, a civil szervezetekkel, az önöket támogató szervezetekkel is meg tudják vitatni, hogy milyen álláspontot alakítsanak ki. Szeretném még egyszer aláhúzni, nemhogy csökkenne, hanem növekszik az idő a megismerésre. Ez gyakorlatilag egy jogtechnikai kérdés, hogy a hiány összegéről mikor fog a parlament döntést hozni. Tehát az a félelem, amit Tukacs képviselő úr itt elmondott, teljesen alaptalan. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm. Van-e más képviselői megszólalási igény? *(Nincs jelentkező.)* Nincs, így a Házsabály szerint visszaadom a szót a kormány képviselőjének. Kíván-e arra reagálni, ami szakmainak tekinthető?

LILLINÉ FECZ ILDIKÓ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen a lehetőséget. Összesen annyit szeretnék mondani, hogy ezzel mind az előkészítő munkára, mind a tájékoztatásra több idő áll rendelkezésre, ezért kérjük az indítvány támogatását.

Döntés a törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságáról

ELNÖK: Köszönjük. Szavazhatunk az előterjesztésről. Ki az, aki támogatja a gazdasági bizottság módosító indítványát? *(Szavazás.)* Tizenhat. Ki az, aki nem támogatta. Négy. Tartózkodott? Ilyen nem volt. Az előadó Magyar Anna. Kívánnak-e kisebbségi álláspontot mondani? Ki fogja ezt megtenni? Tukacs képviselő úr.

Az államháztartásról szóló törvény módosításáról szóló, önálló képviselői indítványként benyújtott törvényjavaslat tárgysorozatba-vételének és általános vitára való alkalmasságának tárgyalása

Az államháztartási törvény módosításáról szól Nyikos képviselő úr módosító indítványa is. Gondolom, képviselő úr indokolni kívánja javaslatát. Övé a szó.

Dr. Nyikos László szóbeli kiegészítése

DR. NYIKOS LÁSZLÓ (Jobbik): Köszönöm szépen. Tanultam itt egy kifejezést Sugár Dezső egykori kollégámtól, koherencia zavar kiküszöbölésének is mondható ez a kezdeményezésem. Ugyanis, ahogy az indokolásban is leírtam, az államháztartás külső ellenőrzését az Állami Számvevőszék végzi, miközben az államháztartás két alrendszerét két alrendszerét képező társadalombiztosítási alapok, valamint az elkülönített állami pénzalapok auditálását magánkönyvvizsgálók végzik. Ez egy duplikát megoldás, egy duális rendszer, ami drága. Nem jellemző sehol. Még kevésbé jellemző az a megoldás másutt, hogy az állami költségvetés szerves részét képező tb-alapokat nem az Állami Számvevőszék auditálja, hanem magánkönyvvizsgálók.

Nem kívánom önöket azzal untatni, hogy ez hogyan került ide a '90-es évek közepén, mert ez már szakmatörténet inkább, a lényeg azt, hogy ezt az ellentmondást, ezt a koherencia zavart fel kellene oldani, logikailag is, hiszen az Áht. maga mondja, hogy az államháztartás külső ellenőre az Állami Számvevőszék. Ha pedig ez így van, akkor a magánkönyvvizsgálónak nem sok keresnivalója van az állami szférán belül. És akkor még hozzátehetem azt, hogy itt több ezermilliárd forintos alapokról van szó, ráadásul ezeknek a nagy alapoknak a könyvvizsgálója nem magyar, hanem nemzetközi könyvvizsgáló cég. Be is fejeztem, mert nem akarok itt különösebb politizálást folytatni, ezt szakmai bizottságnak tekintem. Tehát az a javaslatom, hogy ezt a passzust módosítsa az Országgyűlés, és ezt a feladatot adja az Állami Számvevőszék hatáskörébe. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm. A módosító indítványról mi a kormány álláspontja?

A kormány álláspontjának ismertetése

LILLINÉ FECZ ILDIKÓ (Nemzetgazdasági Minisztérium): A módosító indítványt nem támogatjuk. Egy félreértést szeretnék, tisztelt elnök úr, eloszlatni. A 2008. évi LXXXII. törvény, amely az államháztartási törvényt is módosította, bevezette, hogy az államháztartásnak két alrendszere van, a központi és az önkormányzati alrendszer. Ekkor, mivel a tb és az elkülönített állami pénzalapok is a központi alrendszerbe tartoztak, megváltoztatta az ellenőrzési rendszerét, és az egész központi alrendszerben egységesen az ÁSZ módszertana szerinti ellenőrzés folyik. Mivel az elkülönített alapoknál és a tb-alapoknál 2008-ig könyvvizsgálat volt, ezért a jelenlegi államháztartási szabályok segítséget, átmenetet kívántak adni 2009-re, hogy az ÁSZ módszertana szerint vizsgálják a könyvvizsgálók. Így az egységes módszertanon múlik a költségvetés végrehajtása, de a feladatokat az ÁSZ helyett a könyvvizsgálók segítik, és az alapok költségvetéséből kell egyelőre ezt megvalósítani, hiszen az alapoknál a könyvvizsgálati kötelezettség és a szerződések még átnyúltak néhány évre. Így a könyvvizsgálók a megkötött szerződések szerint most már nem könyvvizsgálat keretében vizsgálják, hanem az ÁSZ módszertana szerint. Arra kérnék elnök urat, fogadja el, hogy ez az átmenet, amely az első évét érte meg, hadd maradjon addig, amíg az államháztartási törvény keretrendszere felülvizsgálatra nem kerül jövőre, és akkor újragondoljuk ezt a feladatmegosztást. Köszönöm.

ELNÖK: Én is köszönöm. A képviselőké a szó. Nyikos elnök úr!

DR. NYIKOS LÁSZLÓ (Jobbik): Köszönöm a szakvéleményét. Igen, azt akceptálom természetesen, hogy központi alrendszernek nevezi a törvény a korábbi négy alrendszert, de nem ez az én problémám. A központi alrendszernek is kétféle külső ellenőre van. Egy ilyen kompromisszumot persze örömmel vennék, ha azt erősítené meg szakmai véleményében, hogy ha majd egyszer lesz egy új államháztartási törvény, mert ráférne erre a törvényre a

csere, és ha lesz egy új számvevőszéki törvény, akkor ez a helyére kerül. Szeretném hangsúlyozni a jegyzőkönyv kedvéért is, hogy nem ismerek az Európai Unióban olyan országot, mert nincs, ahol a központi alrendszerbe tartozó közpénzeket nem az Állami Számvevőszék ellenőrzi. Ne haragudjon, ezzel a módszertannal nem akarom az időt tölteni, ön legalább olyan jól ismeri, mint én, hiszen számviteli szakember régóta. Itt a Számvevőszéknek mint intézménynek a hatáskörébe kell adni, hiszen az a parlament pénzügyi ellenőrző szerve. Nem lehet kiadni albérlébe magánkönyvvizsgálatba alapvető jelentőségű pénzalapokat. Nekem nincs hatásköröm elfogadni vagy nem elfogadni az ön érveit, csak azt szerettem volna hangsúlyozni, hogy a duplikát ellenőrzést és a magánkönyvvizsgálat beengedését az államháztartásba logikailag és nemzetbiztonsági szempontból sem tartom túlságosan szerencsésnek. Ez sem logikailag, sem a nemzetközi trendeket tekintve, sem állambiztonságilag nem jó megoldás, ami itt van. Köszönöm.

Döntés a törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről

ELNÖK: Szavazhatunk az előterjesztésről. Ki az, aki támogatja ezt a módosító indítványt. *(Szavazás.)* Négy. A bizottság nem vette tárgysorozatba. *(Rövid szünet.)*

Az Állami Számvevőszék 2009. évi tevékenységéről szóló jelentés elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslatához benyújtott módosító javaslatok tárgyalása

Folytatjuk bizottsági ülésünket. Az Állami számvevőszéki jelentéshez beadott módosító indítványokat tárgyaljuk. Egy ilyenről tudok, Nyikos képviselő úr indítványáról, övé a szó.

DR. NYIKOS LÁSZLÓ (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Nem fogom önöket untatni azzal, hogy megismétljem a plenáris ülésen elmondott érveimet, hiszen a mérkőzés vesztesre áll az én oldalamon, de a meccset két királyig játszom.

Most nem azzal érvelek, hogy ne fogadja el a plenáris ülés a Számvevőszék jelentését, hanem csak a tények tiszteletére szeretném tisztelt képviselőtársaim figyelmét fölhívni. Úgy szól a hivatalos és a bizottság által elfogadott javaslat szövege, hogy az Országgyűlés megállapítja, hogy a Számvevőszék a törvényi kötelezettségeit teljesítette. Nos, ez tényszerűen nem igaz. Ezért egy másik szöveget javasolok, legalább a parlament tekintélyének megóvása érdekében. Ne mondjuk a fehérre azt, hogy fekete vagy fordítva, hogy a nap Nyugaton kel és Keleten nyugszik. Ez tényszerűen nem igaz. Senki sem vitatta azokat a nem teljesített törvényi előírásokat, amelyekről szó volt. Nem kívánom ezeket megismételni. Nem kérek mást, mint azt, amit itt megpróbáltam megfogalmazni, hogy megismerte a Számvevőszék jelentését az Országgyűlés, és annak tudatában döntött úgy, ahogy dönteni fog, mert megteheti. A zárszámadás, a költségvetés joga megengedi, akkor is elfogad egy beszámolót, ha bizonyos feladatokat önhibájából vagy önhibáján kívül az illetékes szervezet nem teljesítette.

Én csupán ezt szeretném a tisztelt bizottság figyelmébe ajánlani, hogy a tényeket mindenekelőtt tiszteljük. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. A Számvevőszék kíván-e megszólalni ebben az ügyben? *(Jelzésre.)* Máris szót adok önnek.

A Állami Számvevőszék álláspontjának ismertetése

HORVÁTH SÁNDOR, az Állami Számvevőszék főigazgatója: Köszönöm a szót, elnök úr. Kicsit meglepetésként ér ez az új szöveg, annál is inkább, mert tegnap elnök úr

felhívta a figyelmet az Alkotmánybíróság egyik ilyen jellegű határozatára. Én magam vettem a fáradságot, és elolvastam. Nagyon érdekes ennek indokolása az alkotmányosság kérdéskörében. Javaslom a bizottság tagjainak, hogy adott esetben az Alkotmánybíróság 766/B/2004. számú határozatát, különös tekintettel annak indokolására, a különvéleménnyel együtt, tanulmányozzák adott esetben, mielőtt felelősségteljes döntést hoznak.

Néhány gondolatot azért szeretném megfogalmazni, különös tekintettel Nyikos képviselő úr indítványára. Az alkotmány 32/C §-át, nem titok, az 1989. évi XXXI. törvény állapította meg. Az Állami Számvevőszékről szóló szabályokat az 1989. évi XXXVIII. törvény állapította meg. Ez a törvény nem volt szinkronban az alkotmány 32/C §-ával. Ezt le kell szögeznünk, mert ez tény. Már az eredeti számvevőszéki törvény sem volt ilyen szempontból teljes szinkronban. Ami viszont ezzel a javaslattal kapcsolatban felmerül, hogy az Alkotmánybíróság hivatkozott határozata alapján az állami tulajdonban lévő vállalatok, vállalkozások vagyoneértékmegőrző és gyarapító tevékenységének, az államháztartás számviteli rendje betartásának figyelemmel kísérését mint feladatot miként végzi el a Számvevőszék, ennek a feladatának miként tesz eleget, az a Számvevőszék hatáskörébe tartozik az Alkotmánybíróság döntése értelmében.

Nem ellenőrizte, nem folytatott előzetes felülvizsgálatot az állami költségvetés felhasználásának törvényességére vonatkozóan. Ha ez alatt azt értjük, hogy valamennyi pénzforgalmi tételt az Állami Számvevőszék előzetesen nem ellenőrzött, akkor Nyikos úr figyelmét felhívom, hogy 1990 és 1996 között rengeteg szakmai vitát folytattunk el a számvevőszéki törvény értelmezésével kapcsolatban, tekintettel arra, hogy idetartozik-e például a hitelezés ellenjegyzésének a köre és milyen mértékig. Ha ez alatt ezt a tételt értjük, akkor ez azt jelenti, hogy vagy az olasz, vagy a francia, vagy a belga számvevőszéki felépítést kellett volna követnünk, ahol egy-egy számvevő kint ül az érintett minisztériumnál vagy költségvetési szervnél, illetve az olasz példánál maradva, minden bizonylat keresztül megy az Állami Számvevőszéken. Nem titok, az olasz számvevőszék létszáma 6 ezer fő fölött van, többek között azért, mert egy latin típusú számvevőszék közigazgatási bírósági jogkörrel.

A számvevőszéki törvénytél koherencia hiány is volt, plusz a feltételek biztosítása is hiányzott. Ez az elmúlt 20 évben nem jelentett abból a szempontból problémát, hogy mi véleményezzük a költségvetést, és felhívjuk a figyelmet néhány dologra. Azt gondolom, hogy 2010-ben, 20 éves működés után egy 21 évvel ezelőtt megalkotott törvény koherencia hiányát a Számvevőszéken számon kérni akkor, amikor tudjuk, hogy adott esetben a koherencia feloldása megtörténik az új alkotmányozásnál és az új számvevőszéki törvény kodifikálásánál, nem lenne korrekt. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. A képviselőké a szó. Nyikos képviselő úr!

Észrevételek

DR. NYIKOS LÁSZLÓ (Jobbik): Köszönöm szépen. Örülök, hogy Horváth Sándor egykori kollégám szóba hozta ezeket a dilemmákat. Félreértés van, én nem az Alkotmánybíróság határozatára hivatkoztam tegnap, hanem az alkotmányügyi bizottság döntésére. Ott, az alkotmányügyi bizottság úgy foglalt állást, hogy az ÁSZ hatáskörében tartja ezt a normatív előírást, és nem értett egyet azzal, hogy ezt kivegyék az alkotmányból. Az Alkotmánybíróság is foglalkozott ezzel a kérdéssel, melleleg az én beadványomra 4 évvel ezelőtt. Az Alkotmánybíróság 6:5 arányban úgy döntött, hogy az alkotmányból közvetlenül is levezethető a feladat, amit az alkotmány tartalmaz, nem kell a törvényt közbeiktatni, hogy magyarázza meg az alkotmányos normaszöveget, hogy mit kell alatta érteni. Az Alkotmánybíróság nem foglalt állást szakmai szempontból, hogy mi az a priori ellenőrzés, ez nem az ő dolga.

Rosszul emlékszik főigazgató úr, mert szinkronban volt 2004-ig az alkotmány és a számvevőszéki törvény. 2004-ben emelték ki belőle azt a normaszöveget, ami úgy szólt, hogy előzetesen ellenőrzi a költségvetési támogatások felhasználását. Ezt kivették a törvényből, de nem vették ki az alkotmányból. Ettől lett a dolog alkotmányellenes, korábban csak törvényellenes volt. Ami pedig ennek a végzését vagy nem végzését illeti, nekem nem az a problémám, hogy az ÁSZ ezt nem végzi, hiszen akkor sem végezte, amikor alelnök voltam. Hát persze, ha a lécet 2 méterre fogják föltenni, akkor nem fogom tudni átugrani a magasságot. Pontosan azt hiányolom, hogy erről a dilemmáról a jelentésben az Országgyűlést nem tájékoztatta a Számvevőszék, hanem elhallgatta. Elhallgatta és elhallgatja. Újra mondom és mindig elmondom, hogy jogállamban a hatályos törvényeket be kell tartani vagy meg kell változtatni. Az, hogy 20 éve hallgat erről a Számvevőszék, elég szomorú, és az még szomorúbb, hogy a parlament ezt tolerálja és tűri. Az én problémám ez, hogy nem jelentette beszámolójában a Számvevőszék ezt az anomáliát. Köszönöm.

ELNÖK: Én is köszönöm, elnök úr. Mielőtt Arnóth képviselő úrnak szót adok, megjegyzem az itt megszólaló számvevőszéki képviselő álláspontját osztva, hogy tegnap, amikor erről beszéltünk, szóba került az Alkotmánybírósági döntésre való hivatkozás is. Azonnal kértem a főtitkár urat, hogy hadd ismerjem ezt meg, el is küldte a számítógépre. Futva néztem át, ezt megerősítem, hogy nagyon nagy szabadságot ad az Állami Számvevőszéknek abban, hogy melyik alkotmányos vagy számvevőszéki rendelkezést milyen módon és hogyan teljesít. Ettől még azzal egyetértünk, hogy ha már alkotmányozunk, akkor az alkotmányban pontosítsuk azokat a szabályokat, amelyek ma vitára okot adnak.

Arnóth Sándor képviselő úr!

ARNÓTH SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Azzal a gondolattal folytatnám, amit alelnök úr elkezdett. Ha alkotmányozási folyamatról van szó, akkor érdemes bizonyos jogszabályokat együttesen áttekinteni. Ezt nyilván nem várhatom el ettől az előterjesztéstől. Arról a vitáról, ami kettejük között van, ne haragudjanak meg, már előre kérem az elnézésüket, az a régi vicc jut eszébe az embernek, amikor a mohácsi vésről faggatják a vizsgázót. Hol volt? Nem tudom. Mikor volt? Nem tudom. Ki csinálta? Nem tudom. Utána visszakerdez, hogy tanár úr, irigylem a problémáit.

Szóval, abban a metszetben kellene ezt megvizsgálni, hogy mit és hogyan kellene összességében generálisan helyre tenni, mert hogy egyik elemét vagy másik elemét elmozdítjuk, ezzel jól elfoglaljuk egymást, csak nekem egy költségvetést is végig kell csinálni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Babák képviselő úrnak adok szót.

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Két pillanatra veszem igénybe a bizottság türelmét, ugyanis a napirenden az Állami Számvevőszék 2009. évi tevékenységéről szóló jelentés van. Egyetértünk azzal, hogy ilyenkor lehet alkotmányozási és törvényhozási problémákat is szóba hozni. Egy biztos. 2009-ben a Számvevőszék ellenőrzött és jelentéseit rendelkezésünkre bocsátotta. Hogy az akkori költségvetési bizottság vagy annak számvevőszéki albizottsága nem ért többet vagy mást, esetleg azokat a problémákat nem tisztázta, amiket elnöki úr emleget, az az ő dolga. Nem volt ráhatása a jelenlévők többségének, hogy a Számvevőszék más irányban is tevékenykedjen. Javaslom azt, hogy a 2009. évi tevékenységről szóló beszámolót ne keverjük bele alkotmányozási és törvényhozási kérdésekbe. Tudunk róla, cselekednünk kell. Evidencia számomra az, hogy 2009-ben a Számvevőszék megtette, amit tett, erről letett egy jelentést, én pedig elfogadásra javaslom.

Legyünk tárgyyszerűek ebben a kérdésben. Elnök úr részéről nagyon sokszor megnyilvánult, hogy skrupulusai vannak e tekintetben, és egyéb más szakmai vitája. De könyörgöm, ezt akár a publikációkban, akár a Számvevőszékkal való tárgyalásban rendezzék el egymás között, mi pedig fogadjuk el most az eredeti terv szerint a 2009. évi tevékenységről szóló beszámolót. A többi maradjon szakmai vita, a törvényhozás és az alkotmányozás problémaköre. Bízom benne, hogy helyére kerülnek azok az ön által emlegetett fontos kérdések, amelyeket volt szíves tudomásunkra hozni. Köszönöm önnek, hogy ezt megtette, de most maradjunk tárgyyszerűek. Köszönöm, alelnök úr.

ELNÖK: Kíván-e más képviselő szólni? (*Nincs jelentkező.*) Elnök úr mint előterjesztő az utolsó szó jogán kíván-e szólni?

DR. NYIKOS LÁSZLÓ (Jobbik): Tulajdonképpen sok értelme nincs, mert itt a dolgok eldőlték. De azért, Babák képviselő úr, ne minősítse az én aggályaimat, hogy miből fakadnak. Abból fakadnak, amiket elmondtam. Azt gondolom, egyelőre a jogosítványaim megengedik, hogy akár képviselőként, akár a témához valamit értő szakemberként ezeket az aggályokat elmondjam. Ennyi. Köszönöm.

ELNÖK: Én is köszönöm. Elnök úr vezeti egyébként az alkotmányozásnak azt a szegmensét, ami a költségvetési fejezetre vonatkozik, ott helyre fogjuk tenni ezeket a finom szakmai vitákat, amelyekre az alkotmány szövege okot ad. Megérték mindent, ott ezeket a kérdéseket kezelni fogjuk.

Szavazzunk akkor a módosító indítványról. Ki az, aki támogatja? (*Szavazás.*) Kettő. A bizottság kitarat az eredeti indítványa mellett.

A napirendi pont lezárása

Köszönöm az Állami Számvevőszék és a kormány képviselőjének tevékenységét.

Az Állami Számvevőszékről szóló törvény módosításáról szóló, önálló képviselői indítványként benyújtott törvényjavaslat tárgysorozatba-vételének és általános vitára való alkalmasságának tárgyalása

A 7. napi pontunknál tartunk, tárgysorozatba-vételről és általános vitára való alkalmasságról döntünk azoknak az indítványoknak az esetében, amelyeket tegnap elnapoltunk.

Az első Schiffer és Vágó képviselő úr indítványa, az Állami Számvevőszékről szóló törvény módosítása, T/439. számmal. Az indítványozónak adok szót.

Vágó Gábor szóbeli kiegészítése

VÁGÓ GÁBOR (LMP), előterjesztő: Köszönöm a szót. Ez egy régi vitánk egyik megoldási opciója lehetett volna, de most került ide a bizottság elé. Igazából az érveim továbbra is változatlanok. Az olyan emberek, akik magas szintű közhivatalokat töltöttek be például megyei önkormányzatoknál vagy országgyűlési képviselőként, azok ne ellenőrizzék a későbbiekben ezeket a hivatalokat, hiszen lehetnek nemcsak személyes, hanem szakmai összefonódások is. Úgy gondoljuk, hogy az átláthatóság és a tiszta közélet megteremtésének jegyében markáns vonalat kell húzni az ellenőrző és az ellenőrzött között. Éppen ezért gondoljuk azt, hogy az Állami Számvevőszék vezetői között nincs helyük volt politikusoknak úgy, hogy szinte frissiben, melegében ülnek át a politikai székéből az ellenőrző székbe. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a kormány képviselőjét.

LILLINÉ FECZ ILDIKÓ (Nemzetgazdasági Minisztérium): A kormány nem támogatja a javaslatot.

Döntés a törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről

ELNÖK: Ki az, aki támogatja, hogy a T/439. számú indítványt tárgysorozatba vegyük? *(Szavazás.)* Egy. A bizottság nem vette tárgysorozatba.

Az általános forgalmi adóról szóló törvény módosításáról szóló, önálló képviselői indítványként benyújtott törvényjavaslat tárgysorozatba-vételének és általános vitára való alkalmasságának tárgyalása

A következő az általános forgalmi adóról szóló törvény, T/815. számmal. Az előterjesztő Hegedűs Lorántné képviselő asszony.

Hegedűs Lorántné szóbeli kiegészítése

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik), előterjesztő: Először is a tisztelt bizottság elnézését szeretném kérni, mert egy technikai hiba történt. A részletes indoklásban egy másik képviselőtársam törvényjavaslatának részletes indoklása lett hozzáfűzve, ez nyilván a kodifikációs csoportunk hibája. Ezért ezt a részletes indoklást, kérem, ne vegyék figyelembe, majd elmondom, hogy milyen indokokkal nyújtottam be ezt a törvényjavaslatot.

Az alapindok az, hogy az önkormányzati törvény előír kötelező feladatokat az önkormányzatoknak. Itt az általános indoklásban hosszan idézem is, hogy melyek ezek a kötelező feladatok. Itt kiemeltem, hogy kötelező feladat az egészséges ivóvízellátás, illetve a vízrendezés, vízvezetés és csatornázás. Sajnálatos módon, ezt mindenki tudja, aki dolgozott már önkormányzatnál, az alpműködéshez alig van az önkormányzatoknak pénzüik, nemhogy ilyen jellegű fejlesztéseket meg tudjanak tenni sok esetben. Noha egyébként a kormányzat a korábbiakban, az európai uniós csatlakozáskor, satöbbi mindenféle elkötelezettséget vállalt azzal kapcsolatban, hogy milyen ütemben, milyen százalékban fogja Magyarország teljes területét egészséges ivóvízellátással, illetve csatornázással lefedni. Ezeket a vállalásainkat nem sikerült teljesíteni, ezt mindenki tudja.

Ezeket a kötelező vagy részben kötelező feladatokat ugyanakkor vízi-közműtársulatok, illetve társulások el tudják látni. Önkormányzatok által létrehozott társulások, illetve magánszemélyek által létrehozott társulatok. Ez úgy szokott kinézni, hogy magánemberek elhatározzák, hogy egy adott területen csatornát vezetnek, satöbbi, és ilyenkor átvállalnak egy feladatot az önkormányzattól. A költségvetése ezeknek általában úgy szokott kinézni, hogy a beruházáshoz kötött feltételek, a működéshez kötött kiadások, illetve a kamatterhek adják, és ezt az egyének száma alapján elosztják a tagok között. Ezt aztán OTP, illetve más hitelekkel próbálják, saját magukat segítve, az egyéni tagok összeszedni.

Tehát kötelező feladatot vállalnak át az önkormányzatoktól, végrehajtják ezt a kötelező feladatot, majd, amikor megtörtént a végrehajtás, az elkészült vagyont átadják az önkormányzatoknak. Végeredményben ugyanoda kerül vissza, mintha maga az önkormányzat végezte volna el. Ugyanakkor a jelenlegi törvények kvázi büntetik ezt a fajta feladatátvállalást, hiszen ha egy vízi-közműtársulat látja el ezt a feladatot, akkor annak kell áfát fizetni, szemben azzal az önkormányzattal, amely az áfakörbe tartozik, és nem kell ezután a beruházás után áfát fizetni. Ez az alapvető probléma. *(Arnóth Sándor: Ez nem így van.)* De ez így van sajnos.

Bocsásson meg, megkérhetem, elnök úr, hogy én mondjam el az előterjesztésemet?

ELNÖK: Képviselő urak, úriemberként ezt egyébként is megengedték volna, én már láttam, hogy erre volt készítésük. Parancsoljon.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik), előterjesztő: Köszönöm. Tehát sajnós az élet ezt hozza magával, így folynak ezek a beruházások. Egy legfelsőbb bírósági döntés annál az önkormányzatnál, ahol én dolgoztam korábban, pontosan ezt hozta magával, az egyének által létrehozott vízi-közműtársulatnak kellett áfát fizetni. Tehát 25 százalékkal többbe került az összberuházás, szemben a jelenleg is folyó önkormányzati csatornázási projekttel, ahol nem kell ugyanazzal az összeggel számolnunk. Ez az, amit szeretnék itt helyre tenni. Pontosan tudom, ma fogok jubilálni fiatal képviselőként, ez lesz a 10. törvényjavaslatom, amit le fognak szavazni, illetve a kormány nyilvánvalóan nem fogja támogatni. Ennek ellenére azt kérem, hogy legalább közösen gondolkodjunk el ezen a problémán azért, mert ez egy létező probléma. Majdnem biztos vagyok benne, hogy a következő évek költségvetése is olyan lesz, ami nem fog kifejezetten kedvezni, mondjuk így, az önkormányzatoknak, tehát ilyen fejlesztésekre továbbra sem nagyon lesz pénz. Segítsük ezért a magánemberek kezdeményezését azzal, hogy nem büntetjük pluszban őket egy jelentős adóteherrel még. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A kormány képviselőjének adok szót.

A kormány álláspontjának ismertetése

CSÁKINÉ FODOR ANNA (Nemzetgazdasági Minisztérium): Tisztelettel köszöntöm önöket, Csákiné Fodor Anna vagyok, a Nemzetgazdasági Minisztérium áfa-főosztályáról. A javaslat nem támogatható, mégpedig azért nem, mert a vízi-közműtársulat eleve nem alanya az áfának, tehát az áfatörvényben nem is kell rá kimondani semmit. Nem alanya az áfának, mert abban merül ki a tevékenysége, hogy beszedi az érdekeltségi hozzájárulást, megvalósítja a beruházást, utána ingyen átadja az önkormányzatnak. Amiről előre tudni lehet, hogy a tevékenység abban merül ki, ami egy ingyenes átadással zárul, az áfatörvény szerint nem gazdasági tevékenység, ilyen módon a vízi-közműtársulat nem alanya az áfának, tehát felesleges rá külön adómentességet kimondani a törvényben.

Egyéb problémánk az indítvánnyal kapcsolatban az, hogy a vízi-közműtársulatra mint szervezetre szól az adómentesség, ami megint csak nem fér össze az áfa szabályaival, mert az áfatörvényben adómentességet tevékenységekre mondunk ki, nem személyre vagy szervezetre. Tehát ez is egy technikai probléma. Másrészt az indokolásban elérni kívánt cél akkor sem valósulna meg, ha az áfatörvény 85.§-a a javaslat szerinti szöveggel kiegészülne, ugyanis az áfatörvény 85. §-ában csak és kizárólag olyan tevékenységi adómentességek vannak, amelyekhez áfalevonási jog nem társul. Tehát adólevonással nem járó mentességek közé illesztené be, feltéve, de meg nem engedve, de akkor sem érné el a célját. Egyébiránt az európai uniós direktívának az a cikke, amire hivatkozás az indokolásban található, az is egy adólevonással nem járó mentesség. Tehát az elérni kívánt cél semmiképpen nem valósulna meg az indítványban megfogalmazottak szerint. Köszönöm.

ELNÖK: Én is köszönöm. Képviselőtársaimé a szó, ha kívánnak élni vele. Arnóth Sándor!

ARNÓTH SÁNDOR (Fidesz): Mélyen tisztelt Elnök Úr! Gyakorló polgármesterek vagyunk itt, nem az a gondunk, hogy nem ismerjük ezt a problémát. Szakmailag ezt elmondta a hölgy, ez teljesen rendben van. Az igazi gondunk az, hogy mi mindenért fizetünk áfát, de

vissza nem igényelhetünk semmit. Ez sajnos elsősorban szakmailag nem állja meg a helyét, és nem a rosszindulat beszél belőlünk, ez egyszerűen nem így van. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Bóka képviselő úr!

DR. BÓKA ISTVÁN (Fidesz): Szerintem is szakmaiatlan a javaslat. Alapvetően arról kellene beszélni inkább, hogy a beruházások tekintetében az áfa visszaigényelhető vagy nem, de ez már egy más kérdést vet fel, az önkormányzati finanszírozási rendszert illeti. Nyilvánvalóan több közpénz nincs, mint ami a rendelkezésünkre áll. Szerintem szakmaiatlan a javaslat, mert aki a beruházást végzi, mondjuk a vízi-közműtársulat megbízásából, az nyilván fölszámítja az áfát. Tehát attól, mert adómentes a társulat, a probléma nem oldódik meg semmilyen módon. Én mint önkormányzati vezető szívből támogatnám azt, amit ön szeretne, hogy lényegében az áfát ne kelljen nekünk finanszírozni, mert nyilván ezt jelenti ez a javaslat, csak ez ennél bonyolultabb kérdéseket vet föl.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Babák képviselő úr!

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Képviselő asszony, pontosan nem értettem, és kérem, bocsásson meg, ha itt tiszteletlenek voltunk, de ez képtelenség. Nézze, végső fogyasztók vagyunk. Bármely beruházást áfa terheli. Az más kérdés, hogy ön olyan utalványt látott, amelyben nettó módon fizették ki a beruházás összegét, ugyanis fordított áfafizetési kötelezettség van. Az önkormányzat befizeti az áfát, tehát terheli mindenkor a végső fogyasztót egy beruházás esetében az áfa. Az áfa olyan adó, amit az állam szed be, és abból közfeladatokat finanszíroz. Valahonnan, valamiből kell. Sza-ból, áfából és sok egyéb másból. Az tényleg jó lenne, ha olcsóbbak lennének a közberuházások, de hogy mi minden beruházás után áfát fizetünk, az holtbiztosan így van. Most a kormány kitalálta azt a megoldást, hogy fordított áfa van, tehát a megrendelő, a kuncsaft, az önkormányzat fizeti be a vállalkozó áfáját, hogy ne summantsa el, azaz ne vigye máshová. Ez egy nagyon helyes dolog volt.

Tehát, képviselő asszony, nettó módon kifizetjük a vállalkozónak a számlát, ugyanakkor befizetjük a 25 százalékos áfát minden beruházás után. Tehát áfafizetési kötelezettségünk van, ami terheli a beruházást, és terheli a fejlesztési forrásainkat. Ennyi. Nem tudunk ezzel pénzt csinálni. Az nagyon jó lenne, ha az áfát visszaigényelhetnénk, de nem tehetjük. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Látva, hogy nincs több megszólalási igény, az előterjesztő képviselő asszonynak adok újra szót. *(Jelzésre.)* Nem kéri.

Döntés a törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről

Akkor dönthetünk a tárgysorozatba-vételről. Ki az, aki a tárgysorozatba-vételt támogatja? *(Szavazás.)* Egy fő. Tehát a bizottság nem vette tárgysorozatba.

Egyebek

Egyebek napirendnél tartunk. Nyikos elnök úré a szó, illetve visszaadom az ülés vezetését.

(Az ülés vezetését dr. Nyikos László (Jobbik), a bizottság elnöke veszi át.)

DR. NYIKOS LÁSZLÓ (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Három rövid információt szeretnék megosztani önökkel. Az egyik az, hogy szeptember 20-21-én részt vettem Brüsszelben az Európai Unió

hasonló tisztséget betöltő parlamenti bizottsági elnökeinek összejövetelén, aminek az apropója az volt, hogy bizonyos közös európai szakmai ügyek voltak napirenden. Ehhez tartozó információ, hogy miután jövőre Magyarország lesz az Európai Unió soros elnöke, a parlamentre és jelesül a mi bizottságunkra is hárulnak bizonyos, részben protokolláris, részben szakmai feladatok, ezeket szeretném előre jelezni, hogy számítok a bizottság tagjainak közreműködésére, nemcsak szakmai, hanem másféle értelemben is.

A másik dolog, ami szintén ehhez kapcsolódik, szeretnék itt most szóban javaslatot tenni arra, élve a kezdeményezési lehetőséggel, hogy a bizottságunk hozzon létre egy adóügyi albizottságot. Erre két indokot is látok. Egyrészt azoknak a leendő zöld adóknak a megismerése, amiket az Európai Unió vélhetően jövőre már fogantatosítani fog, másrészt a hazai adótörvények közelgő tárgyalása. Az a tiszteletteljes javaslatom, hogy ezen gondolkodjunk el, ha lehet ilyet kérni.

Végül egy emlékeztetés arra, hogy a házelnök úrtól kaptam két levelet, amit önöknek továbbítottam. Bizonyos konkrét ügyekben hívta fel a figyelmemet arra, hogy azokkal a beadványokkal foglalkozunk. Nem akarok ezzel semmi konkrétumot, csak emlékeztetnék, hogy illik talán valamilyen formában majd reagálni erre.

Az ülés bezárása

Ennyi lett volna, amit mondani akartam. Köszönöm szépen. Az ülést bezárom. Mindenkinek kellemes pihenést kívánok.

(Az ülés befejezésének időpontja: 17 óra 25 perc.)

Dr. Nyikos László

a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Csoknyay Edit